Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 100 (350) ◆ Субота, 30 травня 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

У Президента не просили нічого

На концерті-презентації Українського центру творчості дітей та юнацтва, який відбувся у Маріїнському палаці. Це було справжнє мистецьке свято: незважаючи на юність, виконавці вже мають нагороди багатьох міжнародних конкурсів. За плечима юних виступи в ООН, у Ватикані, тож концерти для високих гостей їм невдивовижу, а тим часом на презентації був представлений дипломатичний корпус в Україні майже у повному складі.

Мелодії Моцарта, Шопена, Ліста, Лисенка народжувались пасажами з-під дитячих пальчиків, забираючи втому і примушуючи забути про будь-які проблеми. Певно, і Леонід Макарович відпочивав, бо не просили на цей раз у Президента України ні грошей, ні приміщень. Єдине прохання, з яким звернулись до нього представники центру, стосувалось його присутності на концерті і вручення дітям дипломів та іменних стипендій, які відділяє опікунська рада, очолювана генеральним директором заводу реле і автоматики Олександром Колесником. Хоч незначні гроші 1000 карбованців, а без них ще сутужніше (казали, один з виконавців, теж лауреат міжнародних конкурсів, позичає на концерти піджака). І попри все це, директор центру Наталя Душенко і її заступниця Ірина Ільюшенко не скаржились. Вони згуртували дітей, створили центр, відшукали спонсорів, влаштували чудовий концерт, а у відповідь на запитання «Як вам усе це вдалося?» І. Ільюшенко засміялась і махнула рукою, мовляв — пусте.

Стипендіатами опікунської ради стали Євген Андрусенко, Яромир Боженко, Олександр і Святослава Семчук, Михайло Данченко, Оксана Олійник. Втім, усіх не перелічити. Крім стипендії, вручались подарунки. Оленка Колесниченко, наймолодшенька, 1983 року народження, яка так поважно вклонялася, просто сяяла усмішкою. Чи то від президентського вітання, чи то від враження: стільки сюрпризів! Діти є діти, навіть якщо вони нагороджені, як Оленка, Золотою медаллю Папи Римського Іоанна-Павла II. Леонідові Макаровичу запропонували стати почесним головою опікунської ради центру. І він залюбки пристав на цю пропозицію.

Катерина ВОРОНЕНКО.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

ЗНАЙОМСТВО з економічною реформою в Україні і темпами її реалізації — така головна мета відвідання Києва делегацією Світового банку на чолі з його віце-президентом Ларрі Саммерсом. Делегацію прийняв Президент України Леонід Кравчук. Гості мали розмови у Верховній Раді і Кабінеті Міністрів України, відвідали ряд міністерств, побували на підприємствах.

ЗА ВИЗНАЧНИЙ вклад у розвиток і пропаганду українського народного мистецтва у Західній Європі, широку благодійницьку діяльність Указом Президента України Л. Кравчука керівнику самодіяльного ансамблю українського народного танцю громадянину Франції **Лагойдюку** Григорію Григоровичу присвоєно почесне звання «Заслужений діяч мистецтв України».

МІЖНАРОДНА наукова конференція, присвячена темі: «Польща — Україна: історична спадщина і суспільна свідомість», розпочалася в Кам'янці-Подільському. Її організували Польська Академія наук та Академія наук України. Крім польських та українських науковців, у роботі конференції беруть участь також вчені з Німеччини, Великобританії й інших європейських країн, а також із США і Канади.

У наступному випуску

Закон України ПРО ОРЕНДУ МАЙНА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

29 травня відбулося засідання Президії Верховної Ради України. Обговорено питання організації подальшої роботи Верховної Ради України.

Передбачено на чергових пленарних засіданнях, які продовжуватимуться з 2 червня, розглянути питання про постанову Верховної Ради Російської Федерації «Про правову оцінку рішень вищих органів державної влади РРФСР щодо зміни статусу Криму, прийнятих у 1954 році» і заяву Верховної Ради Російської Федерації.

Намічено розглянути на сесії Верховної Ради проект законів про Конституційний Суд України, про приватизацію житла, про природні території та об'єкти, що особливо охороняються, внести деякі зміни і доповнення до Конституції України та окремих законодавчих актів.

Розглянуто також питання про Державну програму демонополізації економіки, про Фонд державного майна України, які будуть після відповідного доопрацювання подаватися у Верховну Раду.

Президія розглянула також і інші питання державного життя України і прийняла відповідні рішення.

Вів засідання Голова Верховної Ради України І. Плющ.

Про Чорнобильську епопею

Три дні тривала у вахтовому селищі Зелений Мис науково-технічна конференція, присвячена підсумкам ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС за минулі шість років.

Вчені з Києва, Мінська, Москви, Челябінська, Обнінська та ряду інших міст колишнього Радянського Союзу виступили з доповідями щодо радіаційного моніторингу в 30-кілометровій зоні та міграції радіоактивних елементів у природному середовищі, поділилися досвідом з проблем дезактивації і сільгосприрадіології. Значну увагу було приділено медико-біологічним та радіоекологічним аспектам наслідків аварії на ЧАЕС.

Після розпаду СРСР колектив учених і науковців, які займаються проблемами 30-кілометрової зони, не розбігся. Вирішується проблема фінансування робіт по ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС Україною, Білоруссю та Росією. Ці проблеми розглядалися двічі представниками названих країн у Зеленому Мисі та Мінську.

Сьогодні в Палаці культури «Україна» відбудеться Всеукраїнський добродійний хоровий телерадіомарафон з метою збору коштів для видання творів української духовної музики та повного зібрання творів М. Лисенка. Телерадіомарафон транслюватиметься у прямому ефірі Держтелерадіомовної компанією України з 12.00 до 22.30.

Добродійні кошти можна перерахувати на рахунок Всеукраїнської музичної спілки: Київська міська дирекція УСБ, р/р № 004700630 МФО 322012.

Валютний блокований рахунок Укрексімбанку для Всеукраїнської музичної спілки р/р № 71904 МФО 322313.

ЄПИСКОПИ-НЕМИРОТВОРЦІ

Сенсацією стало рішення єпископату Української православної церкви на зібранні в Харкові про усунення від виконання обов'язків предстоятеля УПЦ митрополита Київського і всієї України Філарета.

«Підпільний собор» за вказівкою патріарха Московського і всієї Русі Алексія II обрав новим предстоятелем УПЦ митрополита Ростовського і Новочеркаського Володимира (в миру — Віктора Маркіяновича Сабодана).

Рішення єпископів може призвести до розколу УПЦ і нових міжцерковних чвар.

Детальніше про ситуацію в Українській православній церкві читайте в наступних номерах.

Актуально

Навіки разом!

«Ми завжди будемо слідувати за Росією і підтримувати у всіх її ініціативах»,— заявив Президент Киргизстану Акаєв під час зустрічі з робітниками заводу «Киргизавтомаш». За його словами, таке єднання завжди допомагало киргизькому народу вистояти у важкі часи. На думку Акаєва, «нині треба будувати спільний будинок, а не тягнути все в різні боки».

Вся надія на міністрів

Тривожною залишається ситуація у Придністров'ї. Продовжуються перестрілки між ворогуючими сторонами. Протягом двох діб троє молдовських поліцейських загинуло і четверо поранено. Є жертви і серед придністровців. В Бендерах за участю військових спостерігачів України, Молдови, Румунії та Росії тривають двосторонні переговори про припинення вогню. Сьогодні у Кишиневі повинна відбутись зустріч міністрів закордонних справ цих чотирьох країн. Вони знову обговорюватимуть механізми врегулювання конфлікту у цьому регіоні.

Кордон на старому замку

Прикордонні війська «живі» і продовжують охороняти кордони вже неіснуючого Союзу. Про це заявив під час зустрічі з журналістами голова Міждержавного комітету з охорони кордону генерал-лейтенант Калиниченко. За його словами, угоди з військових питань, підписані у Ташкенті, передбачають зміцнення охорони зовнішніх кордонів Співдружності.

Іран готовий допомогти

У зв'язку із загостренням ситуації на вірмено-нахічеванському кордоні керівники Вірменії і Нахічевані звернулися до Ірану з проханням негайно відправити в цей регіон спостерігачів. Стало відомо, що Тегеран погодився брати участь у миротворчій акції. Тим часом азербайджанська артилерія обстріляла вірменські села Джанатаг і Оратаг Аскеранського району. Є жертви і руйнування.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Згуртуватися для продуктивної роботи

28 травня Голова Верховної Ради України І. Плющ зустрівся з представниками профспілок базових галузей промисловості на їх прохання.

Під час бесіди він розповів про політичну і соціально-економічну обстановку в Україні, про роботу Верховної Ради зі створення законодавчої основи для розбудови незалежної демократичної України. Характеризуючи хід радикальних економічних реформ, І. Плющ відзначив, що це об'єктивний суспільний процес, і він не може йти швидко, а також зупинився на причинах, які призводять до спаду виробництва.

Наголошувалось, зокрема, що зараз необхідно зробити все для того, щоб економічні реформи дали реальний результат. Треба змінити форми власності і структури управління народногосподарським комплексом, провести приватизацію, яка є основою для ринкової економіки. Верховна Рада створює необхідну для цього правову базу. У прийнятих законах передбачено всі форми власності: державну, колективну, приватну. А як це реалізувати практично — право за кожним колективом, кожним регіоном. Підкреслювалась необхідність у цей нелегкий час об'єднувати зусилля для продуктивної роботи, використовувати величезний потенціал України в інтересах народу, для піднесення рівня його життя.

Представники профспілок стурбовано говорили про болючі проблеми трудових колективів своїх галузей, вносили конкретні пропозиції щодо їх вирішення.

Голова профспілки трудящих металургійної та гірничодобувної промисловості М. Мінченко з тривогою розповідав про важке фінансово-економічне становище багатьох підприємств, велику їх заборгованість, затримку з взаємними розрахунками не тільки з тими партнерами, що містяться в інших країнах СНД, а й на території України. Національний банк має оперативніше вирішувати ці питання, більше допомагати підприємствам. У профспілок базових галузей на першому плані турбота про те, щоб забезпечити зайнятість населення, справедливу оплату праці, не допускати безробіття. На жаль, уряд України і законодавча влада не реагують на пропозиції профспілок щодо відпрацювання механізму оплати праці.

Гостра критика на адресу Кабінету Міністрів України прозвучала у виступі голови профспілки працівників вугільної промисловості К. Фесенка. На його думку, позиція уряду щодо вугільних підприємств, зокрема — рішення про їх бездотаційність, призводить до їх банкрутства, а отже — до безробіття й подальшого зубожіння населення. Шахтарі невдоволені постановою Верховної Ради, прийнятою 29 квітня про регулювання фондів оплати праці. Необхідно розробити концепцію розвитку вугільної промисловості. Щоб запобігти соціальному вибухові, треба невідкладно розпочати переговори уряду з представниками профспілок і законодавчої влади з наболілих проблем.

Керівництво України, наголошував заступник голови профспілки працівників вугільної промисловості В. Степаненко, має приділяти більше уваги питанням соціального захисту населення в умовах різкого зростання цін. Необхідно, зокрема, прийняти концепцію реформ оплати праці в Україні на перехідний період. Її проект опубліковано у пресі. А Пожидаєв, заступник голови профспілки трудящих металургійної та гірничодобувної промисловості, висловив побажання, щоб у процесі роботи над проектами законів комісії Верховної Ради знайомили з ними працівників профспілок, враховували їхні пропозиції.

Заступник голови профспілки працівників хімічних галузей промисловості М. Мицько, зупинився на питаннях, пов'язаних з приватизацією державних підприємств, наголошуючи при цьому, що при її проведенні треба враховувати інтереси трудових колективів, інтереси людини праці. Голова профкому Макіївського металургійного комбінату В. Шабанов говорив про те, що останнім часом господарські керівники далеко не завжди прислухаються до думок профспілкових працівників, важче стало захищати права робітників.

Понад три години тривала дискусія. В ній взяли участь й інші представники профспілок, а також міністр праці М. Каскевич, заступник міністра промисловості А. Голубченко, заступник міністра фінансів П. Сліпченко, народний депутат М. Дзюба. Зіставлялися різні думки, пропозиції, звучала принципова критика. Але учасники зустрічі були єдині в тому, що гострі проблеми мають розглядатися і вирішуватися за столом переговорів між представниками влади і профспілок, що поліпшити життя людей можна не шляхом страйків чи інших силових дій, а шляхом об'єднання зусиль для продуктивної праці в ім'я розбудови незалежної, демократичної України.

Учасникам Першої національної хорової Асамблеї

Дорогі друзі!

Сердечно вітаю вас з першим всеукраїнським зібранням хорових колективів і відкриттям співочої Асамблеї!

Демократична атмосфера, що утверджується у нашому суспільстві, створює простір для розвитку пісні, музики, усього розмаїття українського мистецтва. В своїй унікальній пісенній творчості українці висловлюють найсокровенніші сподівання, надії і мрії. Високе пісенне мистецтво нашого народу найвищою мірою концентрує в собі духовне багатство нації, містить могутній художньо-естетичний потенціал, поглиблює національно-культурну самосвідомість.

Відродити славні історичні пісенні традиції, втілити у процеси оновлення суспільства і піднести їх міжнародний авторитет — ці завдання нині є одними з найважливіших і найактуальніших для діячів музичної культури, мистецької громадськості суверенної України.

Від усієї душі зичу учасникам Першої хорової Асамблеї успіхів у досягненні благородної мети — розвитку хорового мистецтва, посиленні його ролі в духовному збагаченні нашого народу.

Л. КРАВЧУК.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Національний комітет боротьби із захворюванням на СНІД

На виконання статті 3 Закону України «Про запобігання захворюванню на СНІД та соціальний захист населення» **постановляю:**

1. Утворити при Президенті України Національний комітет боротьби із захворюванням на СНІД, ліквідувавши у зв'язку з цим Урядову комісію для здійснення керівництва організацією і проведенням заходів по боротьбі із захворюванням на СНІД в Україні.

2. Призначити МАЦЮКУ Геннадія Харлампійовича головою Національного комітету боротьби із захворюванням на СНІД.

3. Голові Національного комітету боротьби із захворюванням на СНІД Мацюці Г. Х. подати Президентові України проект Положення про Національний комітет боротьби із захворюванням на СНІД та пропозиції щодо його персонального складу.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
27 травня 1992 року

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Перший Світовий Конгрес українських юристів

1. Підтримати ініціативу Асоціації українських правників і Спілки адвокатів України та пропозиції Організаційного комітету стосовно проведення у місті Києві 16—23 жовтня 1992 року Першого Світового Конгресу українських юристів.

2. Кабінету Міністрів України забезпечити організаційну та фінансову підтримку проведення Першого Світового Конгресу українських юристів.

3. Рекомендувати керівникам підприємств, установ і організацій звільнити учасників Першого Світового Конгресу українських юристів від роботи на дні його проведення зі збереженням середньої заробітної плати.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
27 травня 1992 року

ОБ'ЄДНАТИСЯ В ПОХОДІ ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ

Ці слова було виголошено Дмитром Павличком на прес-конференції після засідання оргкомітету Всесвітнього форуму українців. Вони можуть служити об'єднуючим гаслом для усіх, хто братиме участь у цьому святі, яке відбуватиметься у Києві з 21 по 24 серпня. Це зібрання українців з усіх континентів приурочене першій річниці незалежності України.

Голова оргкомітету Державний радник Микола Жулинський повідомив, що в перший день відбудеться урочисте відкриття форуму в Палаці культури «Україна». Планується, що з вітальним словом до присутніх виступить Президент Кравчук. Буде виголошено також три співдоповіді: від України (Іван Дзюба), від східної діаспори (Олексій Десняк-Руденко) і західної діаспори (Юрій Шимко). Під час форуму працюватимуть секції освіти, економіки, міграції війська тощо. У день проголошення незалежності нашої держави відбудеться урочисте засідання і святковий концерт в Палаці культури «Україна». 24 серпня на Софійському майдані пройде урочистий молебень, на який буде запрошено духовних пастирів українських церков.

Під час прес-конференції члени оргкомітету наголошували на тому, що, окрім святкових заходів, на форумі планується обговорити і вирішити широке коло питань утвердження державності України. На форум також прибудуть лідери українських зарубіжних організацій, буде запрошено відомих політичних і культурних діячів світу.

Тарас ПЕТРІВ,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

ПЕРЕГОВОРИ ПАРЛАМЕНТАРІЇВ УКРАЇНИ І КРИМУ

СІМФЕРОПОЛЬ, 28 травня. (Кор. Укрінформ Лев Рябчиков). Два дні тривали переговори представників постійної Комісії Верховної Ради України з питань законодавства і законності з депутатами з відповідної комісії кримського парламенту. Обговорювалися проблеми розмежування повноважень між Україною і Кримом, статусу республіки.

— Перед цією зустріччю ми двічі приймали кримську делегацію в Києві, — сказав кореспондентові Укрінформ голова Комісії українського парламенту Олександр Коцюба. — Тепер ми приїхали до Криму, щоб на місці ознайомитися з умовами, в яких працює Верховна Рада автономної республіки. З урахуванням обстановки, яка склалась, спільно вестимемо роботу по приведенню законів і Конституції Криму у відповідність до законів і Конституції України. Вважаю, така спільна діяльність дасть нам змогу краще підготувати матеріали і пропозиції для наших Верховних Рад.

— Ми привезли з собою порівняльні таблиці, які наочно показують, у чому нормативні акти, прийняті ВР Криму, суперечать Конституції України, — повідомив керівник української делегації. — Грунтуючись на цьому, можна було б розкритикувати кримську Конституцію. Але це б було неправильно. Адже вона тільки прийнята. Ставши на шлях розбудови суверенної держави, ми все повинні робити правовими методами, шляхом переговорів. Мабуть, це буде довгий і дуже складний шлях, очевидно, болісний, але його треба пройти, ретельно вивіряючи кожний крок, оберігаючи інтереси всіх народів, усіх націй. Треба думати, що зміни слід вносити не тільки до Конституції Криму, а й, якщо це виявиться прийнятним для обох сторін, до Конституції України.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 26 травня 1992 р. № 276 Київ

ПРО ЗАХОДИ ЩОДО ВИКОНАННЯ ПОСТАНОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ВІД 29 КВІТНЯ 1992 Р. «ПРО ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ»

Відповідно до постанови Верховної Ради України від 29 квітня 1992 р. «Про підвищення соціальних гарантій для населення» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Підприємствам, установам і організаціям, що утримуються за рахунок бюджету (крім тих, умови оплати праці яким установлено Верховною Радою України або Президентом України), підвищити з 1 травня 1992 р. державні тарифні ставки і посадові оклади працівників у 2,25 раза, органам державної виконавчої влади та місцевого і регіонального самоврядування підвищити посадові оклади, встановлені виходячи із шкали співвідношень, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 9 січня 1992 р. № 10, у таких межах: частину посадового окладу від 1 до 2,5 розміра мінімальної заробітної плати — у 2,25 раза, понад 2,5 до 5 розмірів — у 2 рази, понад 5 розмірів — у 1,9 раза.

Підвищенню підлягають державні тарифні ставки і посадові оклади, збільшені після 1 грудня 1991 р. у зв'язку з установленням мінімального розміру заробітної плати 400 крб. на місяць.

2. Міністерству фінансів України визначити порядок і джерела фінансування видатків, пов'язаних з підвищенням з 1 травня 1992 р. державних тарифних ставок і посадових окладів працівників бюджетних установ і організацій.

3. Підприємствам і організаціям, що перебувають на господарському розрахунку, при перегляді тарифних ставок і посадових окладів працівників забезпечити відповідно до частини другої статті 95 Кодексу законів про працю України дотримання державної соціальної гарантії щодо мінімального рівня оплати праці.

Міністерству праці, іншим міністерствам і відомствам України забезпечити контроль за дотриманням вказаної гарантії щодо мінімального рівня оплати праці всіма підприємствами, установами й організаціями незалежно від форм власності.

4. Підприємствам, установам і організаціям:

визначити розмір виплат, які відповідно до чинного законодавства обчислюються із середнього заробітку (допомога у разі тимчасової непрацездатності, вихідна допомога, відпустка тощо), з урахуванням нових тарифних ставок і посадових окладів у порядку, встановленому постановою Кабінету Міністрів України від 21 березня 1992 р. № 140 «Про додаткові заходи у зв'язку з підвищенням заробітної плати»;

провести з 1 травня 1992 р. перерахування розмірів відшкодування шкоди, заподіяної працівникові внаслідок трудового каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, пов'язаного з виконанням трудових обов'язків, виходячи із середньої заробітної плати відповідних працівників підприємств, установ, організацій за січень-квітень 1992 р., відкоригованого на величину фактичного підвищення тарифних ставок і посадових окладів. Установити, що при визначенні розмірів відшкодування шкоди у випадках трудового каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, які призначатимуться після 1 травня 1992 р., середньомісячний заробіток обчислюється за три місяці, що передували каліцтву або встановленню втрати працездатності. Сума заробітної плати до 1 травня 1992 р. збільшується на величину підвищення на підприємстві тарифних ставок і посадових окладів.

5. Міністерству праці за погодженням з Міністерством освіти, Міністерством фінансів України, ЦК профспілки працівників науки і освіти України терміново затвердити нові розміри стипендій студентам вищих навчальних закладів, аспірантам, докторантам, учням спеціальних і професійних навчально-виховних закладів з урахуванням встановленого мінімального розміру заробітної плати 900 крб. на місяць.

6. Установити, що допомога по державному соціальному страхуванню на поховання визначається виходячи з мінімальної заробітної плати 900 крб. у розмірі, визначеному пунктом 7 постанови Кабінету Міністрів України від 1 січня 1992 р. № 1 «Про здійснення першочергових заходів щодо забезпечення соціального захисту населення в умовах лібералізації цін».

7. Установити, що з 1 травня 1992 р. діючі види державної допомоги сім'ям з дітьми встановлюються виходячи з мінімальної заробітної плати 900 крб. на місяць у розмірах, визначених пунктом 5 постанови Кабінету Міністрів України від 1 січня 1992 р. № 1.

8. Підвищити з 1 травня 1992 р. на 125 процентів компенсаційні виплати, передбачені пунктом 6 постанови Кабінету Міністрів України від 1 січня 1992 р. № 1. Перерахуванню підлягають розміри компенсаційних виплат, що підвищені відповідно до зазначеної постанови.

Вказані виплати здійснюються у повному розмірі, якщо середньомісячний сукупний доход на кожного члена сім'ї за минулий квартал не перевищує двократного розміру мінімальної заробітної плати, і в половинному розмірі — якщо цей доход за минулий квартал не перевищує трикратного розміру мінімальної заробітної плати.

9. Установити, що при звільненні з роботи працюючих жінок у зв'язку з ліквідацією підприємств, організацій та установ за ними до їх працевлаштування зберігається право на призначення або продовження виплати раніше призначеної:

допомоги по вагітності і пологах у розмірі заробітку, який вони одержували за останнім місцем роботи;

допомоги по догляду за дитиною на період до досягнення нею трирічного віку.

Виплата передбаченої цим пунктом допомоги провадиться органами соціального забезпечення за місцем проживання матері на підставі довідки ліквідаційної комісії.

10. На часткову зміну постанови Кабінету Міністрів України від 28 квітня 1992 р. № 212 «Про службові відрядження» установити з 1 травня 1992 р. виплату добових за кожну добу перебування працівника у відрядженні, враховуючи час перебування у дорозі, в розмірі 100 карбованців.

Працівникам, тимчасово переведеним або відрядженим для роботи у зоні відчуження на території радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, сплачуються добові з розрахунку 130 крб. за кожну добу перебування у цій зоні.

Граничні розміри надбавок (польового забезпечення), передбачені пунктом 5 зазначеної постанови, збільшити з 1 травня 1992 р. у два рази.

11. Міністерству праці, Міністерству фінансів, Міністерству статистики України внести до 1 червня 1992 р. зміни до Положення про індексацію грошових доходів населення відповідно до постанови Верховної Ради України від 29 квітня 1992 р. «Про підвищення соціальних гарантій для населення».

12. Доручити Міністерству праці, Міністерству фінансів і Міністерству соціального забезпечення України давати у необхідних випадках роз'яснення щодо застосування цієї постанови.

Прем'єр-міністр України В. ФОКІН.
Міністр Кабінету Міністрів України В. ПЄХОТА.

Ми — українці

УРЯД... З ЛЕГЕНДИ

Після зустрічей з такими людьми особливо гостро відчуваєш, наскільки мало знаємо ми історію України, скільки сторінок з неї офіційна пропаганда намагалася взагалі знищити або підтасувати в угоду ідеологічним догмам. Так, ці люди були небезпечними для тоталітарного режиму панівної ідеології, бо знали багато чого з того, про що більшість з нас і не здогадувалась. А вони не лише зберігали, а й примножували, бо завжди вірили, що їхні знання будуть потрібними для України, від якої себе ніколи не відділяли, в майбутню незалежність якої вірили і робили все для наближення цього дня. А об'єднували їх лідери, для яких справа української державності, боротьба за неї були метою всього життя. Серед них однією з найяскравіших постатей є Іван Матвійович САМІЙЛЕНКО — Голова уряду Української Народної Республіки в екзилі. Він завітав до нашої редакції і люб'язно погодився відповісти на кілька запитань.

— Пане Самійленко, розкажіть, будь ласка, про мету свого візиту в Україну.

— Я прибув до Києва на запрошення членів парламенту України. І не лише задля того, щоб відвідати Батьківщину, з якою був у розлуці 49 років, а й поінформувати народ України про діяльність Державного центру й уряду Української Народної Республіки, нашу 72-річну працю в екзилі. Адже незабаром відбудеться передача державного центру Президентові України Леонідові Кравчуку.

— Чи не могли б ви розповісти детальніше про уряд УНР? Адже для більшості з нас це — таємниця за сімома замками.

— Листопад 1920 року залишиться в історії нашої держави як одна з найтрагічніших дат. Саме тоді славні воїни УНР разом з урядом змушені були залишити рідну землю і піти у вигнання. Устами легендарного Симона Петлюри, який став першим Президентом і керівником уряду УНР у вигнанні, було виголошено слова історичної правди: «Під натиском переважаючих сил ворога та несприятливих міжнародних ситуацій ми відійшли на другу лінію наших бойових позицій... Боротьба нашого народу не припиняється і не припиниться, нехай вона бере нові і нові жертви, але Україна незалежною, хоче того чи не хоче Європа, таки буде».

Після двох років роботи у Польщі керівники УНР виїхали до Парижа. Частину уряду під час другої світової війни було заарештовано, оскільки він не визнавав за Німеччиною права окупації і стояв на боці держав, які вели війну з Гітлером. Після війни продовжувалась робота у США. Всього ж за 72 роки існування уряду у вигнанні, у нас було п'ять президентів. Перший — Симон Петлюра, який загинув 66 років тому, 25 травня, від рук більшовицького агента Шелома Шварцбарта, другий — Андрій Левицький, потім доктор Витвицький. Передостаннім був син Андрія Левицького — Микола. Ось уже 22 роки на цьому посту я.

Уряд складався з шістнадцяти осіб, у нас сім представництв у високорозвинутих країнах світу і там, де є українська діаспора. За час свого існування ми не взяли й цента від чужинців, хоча нас і намагалися використати різні сили задля своїх інтересів. Ми жили на пожертвування Всесвітнього об'єднання державного центру УНР. Спадщину нам залишали й ті, хто вирішив своє життя присвятити здобуттю Україною незалежності, проте не дожив до цього світлого дня.

— Нині ситуація на Україні дещо інша, ніж була навіть рік тому. Яким ви бачите дальше співробітництво між вашими сподвижниками і нинішньою Україною?

— Аналізуючи невдачі визвольних змагань, Симон Петлюра з жалем підкреслював, що «українська нація не змогла зреалізувати свого державного ідеалу в 1917—1920 роках, і причиною цього було те, що українська політика не дописала української стратегії. Військові завдання проводились без технічної бази і без жаданої зовнішньої підтримки».

Виходячи з цього досвіду, ми повинні засвоїти на майбутнє: слід надбати реальні, а не академічні симпатії серед впливових міжнародних чиновників.

— Тобто те, що уряд УНР намагався і робив протягом усього свого існування, незважаючи на нелегкі умови еміграційного життя?

— Так, ми багато робили для того, щоб світ знав правду про Україну і про все це незабаром відзвітуємо перед українським народом. Але нам треба пам'ятати не лише минуле, а й думати про майбутнє нашої держави. І в цьому питанні ми стоїмо перед великим випробуванням. Передові країни світу, і в першу чергу Америка, хочуть знати, якої України ми бажаємо. Вони хочуть знати, чи український народ може сам собою керувати, тримати стабільний мир і прогрес не лише у своїй державі, а й на сході Європи, відігравати позитивну роль у Середземноморському басейні. Для цього Україна повинна мати добре опрацьовану й далекоглядну зовнішню стратегію й політику.

Свою роль у цьому має відіграти й преса. Бо хоча українська еміграція, наприклад, у США зробила дуже багато для популяризації України, але все ж таки не зуміла поставити себе на належну висоту, не здобула належного впливу на урядову та іншу пресу Америки. Правда, останнім часом на сторінках провідних видань США вже здобули певне місце українські вчені й політологи, професори Р. Шпорлюк, Б. Боцюркв та І. Каменецький. І не забуваймо, що захована і спотворена ворогом правда про Україну стає отрутою, яка працює на користь наших антисимпатиків.

— Пане Самійленко, оскільки ви визнаєте Україну як незалежну державу, що чекає в майбутньому уряд УНР в екзилі?

— Ми перестаємо діяти як державна інституція і тепер уже разом з вільною Україною включаємося у змаги за розбудову української державності. Дуже скоро представимо план, як це робитимемо. Але вже зараз можу сказати, що в зовнішньополітичній діяльності використовуватимемо своїх людей, які займають поважні посади в багатьох державних інституціях країн для впливу на уряди, допомагатимемо у створенні амбасад, маємо на меті об'єднати всі сили на терені розбудови незалежної України.

Інтерв'ю вів Василь ТУГЛУК, парламентський оглядач «Голосу України».

Телеграфним рядком з Одеси

СІАНЬ ПРОПОНУЄ ПАРТНЕРСТВО

У павільйоні товарів народного споживання обласного центру відкрилась виставка Сіанської експортно-імпортної компанії. Чого тут тільки немає: взуття і термоси, одяг і медичні препарати, тканини і складні побутові прилади... Китайці зізналися, що хочуть нас не стільки здивувати, скільки прилучити до ділового партнерства. Вже в перші дні вони зав'язали контакти з рядом одеських підприємців і закладів торгівлі.

ДО СУДУ, ЯК У ВІДРЯДЖЕННЯ

Представник Президента по Одеській області В. Симоненко видав розпорядження: виклик народного засідателя до суду вважати службовим відрядженням з усіма фінансово-трудовими правами, що звідси випливають.

ЖИВИЙ ЛЕСЬ КУРБАС

Єдиний з прижиттєвих портретів Л. Курбаса, що зберігся (робота художника Михайла Жука), виставлено цими днями в Одеському літературному музеї. Експонати нової виставки яскраво відтворюють натхненне і драматичне життя визначного діяча української культури. У цьому ж музеї відвідувачі знайомляться нині з виставкою, присвяченою Леоніду Утьосову.

ОДЯГ ЗАМІСТЬ КАРБАМІДУ

Переобладнання однієї з дільниць, де передбачалося випускати карбамід, під фабрику бавовняних виробів почалося на Одеському припортовому заводі. Нове підприємство, на якому знайдуть для себе справу сотні безробітних нині жінок селища Южне, створюється спільно з турецькою фірмою. Воно випускатиме спортивні костюми, жіночі сукні та інший одяг. Половину товарів реалізовуватимуть в Україні.

НЕ ЗАБУЛИ

У районному центрі Ананьїв споруджено пам'ятник воїнам-землякам, що загинули в Афганістані: Андрію Гінкулу, Ігорю Непомнящому, Максиму Пироженку та Володимиру Секирашу. Кошти на це надійшли від трудових колективів та від побратимів полеглих.

ЗАКРИЛИ, НЕ ВІДКРИВАЮЧИ

Багатотисячотонною порцією нечистот «пригостив» Чорне море Іллічівськ, де прорвало каналізацію. Продовжують забруднювати море, незважаючи на штрафи, і в інших місцях. Отож ще до настання літа міська санепідемстанція закрила для купання пляжі Чорноморки, Великого Фонтану, Лузанівки й Крижанівки.

Георгій ВОРОТНЮК.

Біржові новини

ІЩЕ ОДНА, АЛЕ ЦУКРОВА

На біржовій карті — поповнення: у Києві почала свою діяльність Українська цукрова біржа. Представляємо її президента Германа КОРЧИНСЬКОГО

Мабуть, немає особливої потреби доводити, що нашій біржовій структурі рано чи пізно судилося з'явитися. Міркуйте самі: попередня централізована система розподілу цукру розпалась. На ринку процвітає, як то кажуть, що найдикіший бартер за якого зовсім неможливо визначити справжню ціну товару. А ми ж не повинні забувати, що для економіки України цукор — своєрідна валюта у взаємовідносинах з іншими державами.

— Яка ж потужність вашої біржі?

— У створенні Української цукрової біржі взяло участь кілька концернів і компаній.

Назву ті цифри, котрі характеризують наші можливості. Спираємось ми на 5 тисяч спеціалізованих господарств, зайнятих вирощуванням цукрового буряка. Є великі наукові центри. На десятках цукрових заводів в останні роки вироблялося близько 6 мільйонів тонн солодкого продукту. А це майже 60 процентів від обсягу виробництва в колишньому Союзі.

Як бачите, база солідна і перспективна. Крім того, біржа створена як універсальна. Цукор, звичайно, головний товар, але не єдиний. Найближчим часом ми почнемо пропонувати олію (її наші засновники виробляють ледь не мільйон тонн), питний спирт, тютюн та іншу сільськогосподарську продукцію.

Скажу ще й те, що від самого старту Українська цукрова біржа переважно здійснюватиме ф'ючерсні угоди. Простіше кажучи, вже після весняної сівби, коли буде дано першу прогнозну оцінку майбутньому врожаю, клієнти зможуть оформити відповідні угоди. Це те, що принципово відрізняє нашу біржу від багатьох інших.

— Хто буде гарантом виконання цих угод?

— З біржею тісно співробітничає страхова компанія «Ризик». Вона страхує покупця від транспортного, митного та багатьох інших ризиків непоставки товару. А це, в кінцевому підсумку, підвищує надійність укладених на біржі угод.

— Яке життя бріжі сьогодні?

— Торги відбуваються регулярно один раз на два тижні. З початку роботи реалізовано цукру на сотні мільйонів карбованців. До кінця року сподіваємось мати оборот не менш як мільярд карбованців.

— А який-небудь живчик, котрий відрізняє вас від решти, є?

— Нашим покупцям не треба клопотатися про ліцензування цукру, придбаного на біржі. Це питання вирішене. Весь цукор, що його продають на біржі, забезпечений ліцензією на вивезення за межі України.

— Отже, торги на Українській цукровій біржі проводяться двічі на місяць у Києві, по вулиці Рози Люксембург, 16...

— А 3—4 червня тут проводитиметься аукціон з продажу брокерських місць. Це хороший шанс і для виробників цукру, і для споживачів. Кількість місць обмежена, але і стартова ціна знижена на 13 процентів.

Девіз нашої роботи звучить так: УЦБ — це все!.. Але і решта — теж!

Інтерв'ю вів Андрій БОЄЧКО.

Виставки

ДО ЗУСТРІЧІ У ЖОВТНІ

«Київ — Весна-92» — так називалася виставка, проведена польською фірмою «Воймар» у Республіканському центрі ярмарок і виставок. Ось що розповів після її завершення віце-президент «Воймара» **Степан Мазур:**

— Польські бізнесмени, яких ми запросили до Києва, в основному задоволені встановленими контактами з українськими колегами. Спільний кордон дозволить їм швидко налагодити обмін товарами, сировиною.

— Коли наших сусідів знову чекати у Києві?

— Підготовка ярмарків — надто копітка робота. Думаю, до осені впораємося і у жовтні плануємо знову привезти польські товари, технології в Україну.

Сергій ЯРОСЛАВІВ.

На знімках: Степан Мазур; ось які товари пропонує продавати в Україні польська фірма «Поллена-Урода».

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Наші мандрівки

ЗНОВУ ХРЕСТИНИ

Громадяни Канади, вчитель і письменник Степан Горлач і пенсіонер, колишній співвласник стоматологічної лабораторії в Торонто Петро Скиба, 15 травня цього року перетнули білорусько-український кордон і ступили на землю батьків. 26 травня вони були вже в Києві і наступного дня на прес-конференції розповіли про фундовану ними акцію «Хрестини української державності». Петро Скиба, зокрема, сказав: «Наша акція присвячена народженню Української держави, яка, як кожна християнська дитина, повинна бути охрещена. Тому по всьому своєму маршруту ми плануємо через кожні п'ятнадцять кілометрів встановити хрест, як символ початку державності». На шляху С. Горлача і П. Скиби до Києва вже стоїть дванадцять таких символів. А щоб дотриматися всіх, як сказали мандрівники, канонічних правил таких акцій, увесь шлях вони пройдуть пішки. З Києва до Одеси, звідти до польського кордону, а затим до кордону з Росією.

Але не тільки символами позначиться цей шлях. С. Горлач розповів, що він веде детальний щоденник подорожі, щоб з часом мати можливість розповісти про свої враження від України за океаном. «Я відразу помітив, що українці, з ним довелося спілкуватися, розуміють, у який час вони живуть. Мені здається, вони усвідомлюють, що будують свою державу».

Залишається додати, що свою акцію наші заокеанські земляки здійснюють власним коштом, технічним спонсором в Україні виступає УРП, а в Канаді створено благодійницький фонд «Хрестин...» Пожертвування з нього підуть не тільки на цю акцію, а й на інші заходи допомоги Україні. Були б тільки кошти. Тому й заявили П. Скиба і С. Горлач, що хотіли б бачити своїх канадських земляків ініціативнішими.

А акція триває. І хочеться побажати цим літнім (одному за, другому під сімдесят років) щасливої дороги.

Володимир СКАЧКО.

Зверніть увагу

ШОВКОВІ УМОВИ

В Судаку з 3 по 8 червня проходитиме ярмарок-фестиваль «Великий шовковий шлях». Подія неординарна — сюди з'їдуться представники державних і підприємницьких структур чи не з усіх регіонів СНД. 3 червня відбудеться міжнародна екологічна конференція, 4 — день заїзду учасників, 5 — відкриття фестивалю за участю професійних та самодіяльних колективів, 6—7 — сам ярмарок. У ці дні працюватиме бізнес-клуб, аукціони.

Рішенням Президії Верховної Ради Криму учасники ярмарку звільняються на цей період від сплати податків до республіканського та місцевого бюджетів. А придбані товари можна буде без перешкод вивезти за ліцензіями оргкомітету ярмаркуфестивалю. Докладніше про цю подію можна дізнатися телефоном 2-22-12 у місті Судаку.

Віктор СТУС.

Судак.

Коротко

По квартиру — на стадіон

Великої популярності набула серед кіровоградців речова лотерея, запроваджена міськспорткомітетом. Інакше й не могло бути, адже серед виграшів — квартири, автомашини, побутова техніка, інші цінні речі. Тиражі проводяться раз на два місяці на стадіоні під час матчів футбольної команди «Зірка». І хоча успіх їй помічається не часто, глядачі не ремствують; лотерея підігріває цікавість.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

На... чо...

На представ... муть найбільш... ній суверенній... населення з... чистою роботою...

Це — одна... гез Подкарпат... канської парт... нічого спільно... ме), установч... відбулися в Му... нове завдання... створення з... лежної держав... повідни... Конст... ією, ... шовою одиниці... і т. д. Про це... ПРП Василь... ний її головою...

Ключовим ... ції став таке... лови Республ... тії Чехо-Слов... слава Сладека... чі, прибув до... солідною груп... Гості з сусід... всіляко намаг... нати «братів... тільки з ... гою ПРП ... повноцінною ... лою. Більше ... дек пропон... думку, найд... ант становле... реалізації її ... лей: приєдна... дерація Подк... сі у складі ЧС...

Уп... ві... цікавл... допустимо, що... іншої держа... громадян сус... до територ... нування? На... вия: Подкарп... коли не ви... ду Чехо-Сло... шається у н... А договір пр... Закарпатськ... Радянською ... Сладек не в...

Подібні ... вояжі М. С... лі: Чехо-Сло... еться до ві... вони ... ше ... створення са... вацької дер... ло, це не д...

БІ...

Мова про... борошна ви... давно він ... Полтавщині ... ловину.

— З чи... допитуюсь ... ділі цін, уп... державній ... чіткої відпо... Тоді телефо... му директо... «Полтавахл... ртянку.

— А що... питання ві... хіба ми са...

Позамин... формкур'єр... читачам за... «Прем... дії». Вима... характерис... нового напо... назву. Чи... нулися — ... лефоном. ... стрілу не ...

Біржові новини

...ОДНА, ...ЦУКРОВА

...поповнення: у Києві почала свою діяль... ...ва біржа. Представляємо її президента ...го

...олію (її ...бляють ...), пит... ...іншу ...продук...

...від са... ...ка цук... ...здійс... ...угоди, ...після ...уде да... ...оцінку ...клієн... ...відпо... ...принь... ...ову бір... ...к.

...ом ви...

...співро... ...омпанія ...е по... ...ртного, ...інших

ризиків непоставки товару. А це, в кінцевому підсумку, підвищує надійність укладених на біржі угод.

— **Яке життя біржі сьогодні?**

— Торги відбуваються регулярно один раз на два тижні. З початку роботи реалізовано цукру на сотні мільйонів карбованців. До кінця року сподіваємось мати оборот не менш як мільярд карбованців.

— **А який-небудь живчик, котрий відрізняє вас від решти, є?**

— Нашим покупцям не треба клопотатися про ліцензування цукру, придбаного на біржі. Це питання вирішене. Весь цукор, що його продають на біржі, забезпечений ліцензією на вивезення за межі України.

— Отже, торги на Українській цукровій біржі проводяться двічі на місяць у Києві, по вулиці Рози Люксембург, 16...

— А 3—4 червня тут проводитиметься аукціон з продажу брокерських місць. Це хороший шанс і для виробників цукру, і для споживачів. Кількість місць обмежена, але і стартова ціна знижена на 13 процентів.

Девіз нашої роботи звучить так: УЦБ — це все!.. Але і решта — теж!

Інтерв'ю вів **Андрій БОЄЧКО.**

Проблема

На кого чекає чорна робота?

На представників інших країн! Саме вони здійснюватимуть найбільш шкідливу виробничу діяльність у майбутній суверенній державі Подкарпатська Русь. А її корінне населення займатиметься виключно керівною та іншою чистою роботою...

Це — одна з програмних тез Подкарпатської республіканської партії (з УРП нічого спільного не матиме), установчі збори якої відбулися в Мукачевому. Основне завдання цієї партії — створення згаданої незалежної держави з усіма відповідни[illegible] атрибутами: Конст[illegible]єю, уря[illegible], грошовою одиницею, митницею і т. д. Про це заявив лідер ПРП Василь Заяць, обраний її головою.

Ключовим на конференції став також виступ голови Республіканської партії Чехо-Словаччини Мірослава Сладека, який, до речі, прибув до Мукачевого з солідною групою підтримки. Гості з сусідньої держави всіляко намагалися переконати «братів менших», що тільки з їхньою допомогою ПРП у змозі стати повноцінною політичною силою. Більше того, пан Сладек [illegible]ропонував, [illegible] його думку, найдешевши[illegible] варіант становлення ПРП і реалізації її програмних цілей: приєднання чи конфедерація Подкарпатської Русі у складі ЧСФР.

У [illegible]ві жур[illegible]ти поцікави[illegible] в ор[illegible]а, чи допустимо, щоб представник іншої держави закликав громадян суверенної країни до територіального розчленування? На що той заявив: Подкарпатська Русь ніколи не виходила із складу Чехо-Словаччини і залишається у ній по сьогодні. А договір про возз'єднання Закарпатської України з Радянською Україною пан Сладек не визнає взагалі.

Подібні пропагандистські вояжі М. Сладека зрозумілі: Чехо-Словаччина готується до виборів. І чим вони [illegible]нкче, тим [illegible]разніше [illegible]ать голо[illegible] про створення самостійної Словацької держави. Зрозуміло, це не до вподоби політичним силам центру. Тому серед своїх козирних карт вони намагаються розіграти і закарпатську. Мовляв, самостійній Словаччині не бачити Закарпаття, як власних вух. А от ЧСФР, як суб'єкт попередніх міжнародних угод, може на нього претендувати.

До речі, прем'єр-міністр ЧСФР Маріан Чалфа заявив, що згадані вище висловлювання М. Сладека — то його особиста позиція. Вона аж ніяк не відображає офіційну політику Чехо-Словаччини.

Та повернемось до Мукачевого. Кістяк новоствореної Подкарпатської республіканської партії склали найбільш радикально настроєні члени діючого в регіоні «Общества подкарпатских русинов». Тому цікаво, як сприйняв цю позицію його нинішній лідер Іван Туряниця. В інтерв'ю обласній газеті «Новини Закарпаття» він сказав:

— Партія і «Общество» — це різні поняття. Крайній радикалізм для мене ніколи не був зрозумілим і прийнятним. Ми вимагаємо школи, а партія — державності.

Водночас пан професор наголосив, що вони однозначно виступають за ідею автономної республіки і жити в соціалістичній Україні не бажають. Чехо-Словаччина, Угорщина виділяють кошти на розвиток русинської культури, Україна — нічого. По краю йде тотальна українізація (цікаво, чи погодяться з цим представники близько десяти національно-культурних товариств регіону? — М. Г.) Тому русини й прагнуть жити у власній самоврядній державі.

Цікаво, яка робота й на кого чекатиме в ній?

Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

Крісло для гостя

За наших часів іноді приємно зустріти ди... ...дужого до буденних потреб і клопотів. Ідучи ...тиком, я здибав Федора Тетянича. Для т... Тетянич — жива культурна пам'ятка Києва... ...вак і мудрець, пророк і конструктор майбут... ...вав Глазунову в образі Ісуса Христа, він дис... ...сом про музику, його твори знає Європа, н... ...ються, водночас тихцем крадуть у нього і... час комусь щось доводить. І не без успіху... ...казав йому: хіба ти художник? От Репін — ...минуло й півстоліття, як репродукції Репіна ...куються під однією обкладинкою. Перед н... Тетянича якраз прийняли до Академії оригін... неї «ГУ» писав недавно). Прийняли — як ... — завідділом Безсмертя...

— **Що нині робите, Федоре?**

— Міняю траєкторію людей! Хочете — і вашу поміняю?

— **Федоре, у нас є рубрика — «Крісло для гостя»...**

— Геніально! Крісло — це основа основ. Але крісло я візьму своє. Я саме сконструював такий модуль, крісло-робот, у якому людина може жити й самовідтворюватись. Головна умова — це

має бути крі... ...тних!

— **Де ми ... безсмертних? ...рика у нас в... ...ти...**

— А кож... ...смертний і ... випливає з ... ...тілогію. Я ... ...мене — нем... ...таке, — я відпов... ...трапилось у ...

...У ЖОВТНІ

...ві вста... ...н з ук... ... Спіль... ...ть їм ...мін то...

...сусідів ...ркiв — ... Ду ...мося і

у жовтні плануємо знову привезти польські товари, технології в Україну.

Сергій ЯРОСЛАВІВ.

На знімках: Степан Мазур; ось які товари пропонує продавати в Україні польська фірма «Поллена-Урода».

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Зверніть увагу

ШОВКОВІ УМОВИ

В Судаку з 3 по 8 червня проходитиме ярмарок-фестиваль «Великий шовковий шлях». Подія неординарна — сюди з'їдуться представники державних і підприємницьких структур чи не з усіх регіонів СНД. 3 червня відбудеться міжнародна екологічна конференція, 4 — день заїзду учасників, 5 — відкриття фестивалю за участю професійних та самодіяльних колективів, 6—7 — сам ярмарок. У ці дні працюватиме бізнес-клуб, аукціони.

Рішенням Президії Верховної Ради Криму учасники ярмарку звільняються на цей період від сплати податків до республіканського та місцевого бюджетів. А придбані товари можна буде без перешкод вивезти за ліцензіями оргкомітету ярмарку-фестивалю. Докладніше про цю подію можна дізнатися телефоном 2-22-12 у місті Судаку.

Віктор СТУС.

Судак.

Факт і коментар

БІЛИЙ — ТІЛЬКИ ДЛЯ БІЛИХ

Мова про хліб. Білий, з борошна вищої якості. Недавно він подорожчав на Полтавщині практично наполовину.

— З чиєї ініціативи? — допитуюсь в обласному відділі цін, управлінні торгівлі, державній адміністрації. Але чіткої відповіді не одержую. Тоді телефоную генеральному директору підприємства «Полтавахліб» Михайлу Портнику.

— А що? — питанням на питання відповідає він, — хіба ми самі не маємо права змінити ціну? Вирішили хоч раз узяти те, що нам належить. Ринок, знаєте...

Отож автори нововведення відомі. Їм захотілося розбагатіти. А ось покупцям, особливо ж малозабезпеченим, залишається, даруйте, дуля з маком, бо калач не по кишені. Та не лише він підскочив у ціні. Подорожчали батони, бублики, ріжки, пампушки, сухарі, соломка — всього близько 60 найменувань.

Григорій ГРИНЬ.

Полтава.

СПОДОБАЛИСЬ БАНКІ...

Дитяча картинна галерея міста Києва — єдиний в Україні навчально-методичний і пропагандистський центр естетичного виховання дітей — не може звести кінці з кінцями. Уже протягом кількох років галерея веде реставраційні роботи в основному будинкові, що по вулиці К. Лібкнехта, 17. Але коштів, виділених з державного бюджету, не вистачає. То що, припинити реставрацію? Зачекати до ліпших часів?

Ні, вирішили працівники Дитячої картинної галереї і намислили привернути увагу жителів і гостей столиці до своїх наболілих проблем під час святк... ...єва. Саме з... проводяться с... ...си юних худ... ...кове небо» т... ...рунки»; конц... ...зичних кол... свята також ... ...гу побачити ... ...кого театру ... ...чики», ознай... ...ми Дитячої ... ...реї.

А о 19-й ... ...нальному теа... ...лету імені Т... ...почнеться бл... ...церт, в якому ... провідні опе... ...жав Співдру... Бієшу з М...

...И

...в вста... ...вол по... ...На шля... ...жиби до ...надять ...об до... ...сказали ...іх пра... ...шлях ... З Кие... ...до поль... ...тим до

...володами ...лях. С. ...він ве... ...ник по... ...мати ...сті про ...Україні ...ьну помі... ...ни до...

велося спілкуватися, розуміють, у який час вони живуть. Мені здається, вони усвідомлюють, що будують свою державу».

Залишається додати, що свою акцію наші заокеанські земляки здійснюють власним коштом, технічним спонсором в Україні виступає УРП, а в Канаді створено благодійницький фонд «Хрестини...» Пожертвування з нього піде не тільки на цю акцію, а й на інші заходи допомоги Україні. Були б тільки кошти. Тому й заявили П. Скиба і С. Горлач, що хотіли б бачити своїх канадських земляків ініціативнішими.

А акція триває. І хочеться побажати цим літнім (одному за, другому під сімдесят років) щасливої дороги.

Володимир СКАЧКО.

Коротко

По квартиру — на стадіон

Великої популярності набула серед кіровоградців речова лотерея, запроваджена міськспорткомітетом. Інакше й не могло бути, адже серед виграшів — квартири, автомашини, побутова техніка, інші цінні речі. Тиражі проводяться раз на два місяці на стадіоні під час матчів футбольної команди «Зірка». І хоча успіх їй посміхається не часто, глядачі не ремствують: лотерея підігріває цікавість.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

ШОУ — АФ...

30 травня — лише один вечір у рамках Дня Києва відбудеться благодійне концертно-спортивне шоу. Ініціатори його проведення — українська Спілка ветеранів Афганістану. Так, вечір лише один, а добрих справ під час його проведення можна зробити безліч. Перша — гроші, які ви заплатите за квиток, підуть на допомогу інвалідам-афган... ...цям та сім'я... ...га — дістан... від зустрічі з... ...лановитими ... ...ми, наприкла... ...фанія, наро... ...чиє ім'я за с... ...ло справді л...

Яскраві «... ...кого небос... участь в есте... ...тї. Серед т... американськ...

Загадка на вихідний

ВОНО, МАБУТЬ, ОДНАК...

Позаминулої суботи «Інформкур'єр» запропонував читачам загадку під заголовком «Препарат безвідмовної дії». Вимагалося за стислою характеристикою лікувального напою визначити його назву. Читачі жваво відгукнулися — і письмово, і телефоном. Проте влучного пострілу не було, аж поки не зателефонував невідомий святошинець і не сказав:

— Ви процитували напис з етикетки на пляшці горілки «Русская корона», яку наші сусіди продають за валюту іноземцям!

Той чоловік не назвав свого прізвища, відрекомендувався просто Дегустатором, а шкода, бо йо... ...солютно вірн...

Але що н... ...том киянина ... Він пише: «...

Проблема

...кого чекає ...на робота?

...іх інших країн! Саме вони здійснювати... ...дливу виробничу діяльність у майбут... ...ержаві Подкарпатська Русь. А її корінне ...титься виключно керівною та іншою

...ограмних ... республі... ...з УРП ...не мати... ...ри якої ...вому. Ос... ... партії— ...ної неза... ...сіма від... ...бутами: ...гро... ...итницею ...в лідер ...ць, обра...

...конферен... ...виступ го... ...ської пар... ...ни Міро... ...й, до ре... ...чевого з ...ідтримки. ... держави ...переко... ...их», що ...допомо... ... статі ...чною си... ...Сла... ...його ...варі... ...РП і ...амних ці... ...конфе... ...ької Ру...

...ти по... ...а, чи ...дставник ...закликав ... країни ...розчле... ...ої зая... ...Русь ні... ...із скла... ... і зали... ...сьогодні. ...єднання ...аїни з ...ою пан ...загалі. ...андистські ...зрозумі... ...а готу... ... І чим ...разні... ...про ...ої Сло... ...Зрозумі... ...оби полі...

тичним силам центру. Тому серед своїх козирних карт вони намагаються розіграти і закарпатську. Мовляв, самостійній Словаччині не бачити Закарпаття, як власних вух. А от ЧСФР, як суб'єкт попередніх міжнародних угод, може на нього претендувати.

До речі, прем'єр-міністр ЧСФР Маріан Чалфа заявив, що згадані вище висловлювання М. Сладека — то його особиста позиція. Вона аж ніяк не відображає офіційну політику Чехо-Словаччини.

Та повернемось до Мукачевого. Кістяк новоствореної Подкарпатської республіканської партії склали найбільш радикально настроєні члени діючого в регіоні «Общества подкарпатских русинов». Тому цікаво, як сприйняв цю позицію його нинішній лідер Іван Туряниця. В інтерв'ю обласній газеті «Новини Закарпаття» він сказав:

— Партія і «Общество» — це різні поняття. Крайній радикалізм для мене ніколи не був зрозумілим і прийнятним. Ми вимагаємо школи, а партія — державності.

Водночас пан професор наголосив, що вони однозначно виступають за ідею автономної республіки і жити в соціалістичній Україні не бажають. Чехо-Словаччина, Угорщина виділяють кошти на розвиток русинської культури, Україна — нічого. По краю йде тотальна українізація (цікаво, чи погодяться з цим представники близько десяти національно-культурних товариств регіону? — М. Г.) Тому русини й прагнуть жити у власній самоврядній державі.

Цікаво, яка робота й на кого чекатиме в ній?

Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

Крісло для гостя

ЗАВВІДДІЛОМ БЕЗСМЕРТЯ

За наших часів іноді приємно зустріти дивака, зовсім байдужого до буденних потреб і клопотів. Ідучи недавно Хрещатиком, я здибав Федора Тетянича. Для тих, хто не знає: Тетянич — жива культурна пам'ятка Києва, художник, дивак і мудрець, пророк і конструктор майбутнього. Він позував Глазунову в образі Ісуса Христа, він дискутував з Паулсом про музику, його твори знає Європа, над ним підсміюються, водночас тихцем крадуть у нього ідеї. Він повсякчас комусь щось доводить. І не без успіху. Дядько колись казав йому: хіба ти художник? От Рєпін — художник! Не минуло й півстоліття, як репродукції Рєпіна й Тетянича друкуються під однією обкладинкою. Перед нашою зустріччю Тетянича якраз прийняли до Академії оригінальних ідей (про неї «ГУ» писав недавно). Прийняли — як він сам сказав завідділом Безсмертя...

— Що нині робите, Федоре?

— Міняю траєкторію людей! Хочете — і вашу поміняю?

— Федоре, у нас є рубрика — «Крісло для гостя»...

— Геніально! Крісло — це основа основ. Але крісло я візьму своє. Я саме сконструював такий модуль, кріслоробот, у якому людина може жити й самовідтворюватись. Головна умова — це має бути крісло для безсмертних!

— Де ми з вами наберемо безсмертних? Адже ця рубрика у нас виходить щосуботи...

— А кожен з нас — безсмертний і безкінечний, це випливає з мого вчення про тілологію. Я — це все. Нема мене — нема нічого. Відтак, я відповідаю за те, що трапилось у Чорнобилі, але й за все хороше відповідаю теж я. От зараз іде приватизація, і я хочу приватизувати Україну, оскільки я — її спадкоємець, отже — маю право.

— Тобто, вам байдуже — є зворотний зв'язок чи ні...

— Не байдуже! Бо він завжди є. Якщо ми з вами бачимо зорі — це значить, що вони теж бачать нас. І колись ми таки вийдемо в Космос.

— А до того?

— Звісно, тут ще багато роботи. У Києві, на жаль, є свято тільки однієї вулиці — Андріївського узвозу. Я пропоную 365 свят київських вулиць, щодня — одне свято, і так цілий рік. І ви побачите, що це буде!

— Федоре, що воно таке — отой ваш модуль, крісло для самовідтворення людини?

— Тут усе просто. Що таке поїзд? Це кілька хат, поставлених на колеса. А тепер уявіть собі комп'ютерний чемодан. Натиснув кнопку — і це вже крісло, натиснув ще одну — це вже дельтаплан. Між іншим, вже є креслення. Коли буде готове перше таке крісло — подарую його для вашої рубрики...

...Ми бесідували недовго. З Тетяничем взагалі важко бути довго разом, бо за ним не встигаєш. Я знову звернув на свою траєкторію, йшов і читав його київські вірші, по-дитячому вільні й геніальні: «Обережно! Наступна станція — Левозбережна! Ось майдан Товстого Лева, А ось Баба Металева, Міст Пітона це...»

Віталій ЖЕЖЕРА.

На фото: Федір ТЕТЯНИЧ у Кріслі для Гостя власної конструкції.

Оказії

НЯВ, 01

Недавно в одному з районів Нью-Йорка нагородили медаллю кицьку, котра під час пожежі розбудила двох сонних чоловіків і тим врятувала їх. Подібна історія трапилась і в Коростені Житомирської області. В оселі громадянки Мищук під ранок загорілася невимкнена електроплитка. Вогонь перекинувся на домашній скарб. Кицька почала голосно нявчати, але хазяйка спала надто міцно. Тоді кішка вскочила на ліжко й почала дряпати обличчя жінки, за що та згодом була вельми вдячна. Правда, медалі наша українська кішка, мабуть, не отримає.

Віктор ВАСИЛЬЧУК,
інформагентство «Вісник».

Фотоетюд В'ячеслава ЯКУБЕНКА.

Анонс

СПОДОБАЛИСЬ БАНКІРАМ ДИТЯЧІ МАЛЮНКИ

Дитяча картинна галерея міста Києва — єдиний в Україні навчально-методичний і пропагандистський центр естетичного виховання дітей — не може звести кінці з кінцями. Уже протягом кількох років галерея веде реставраційні роботи в основному будинкові, що по вулиці К. Лібкнехта, 17. Але коштів, виділених з державного бюджету, не вистачає. То що, припинити реставрацію? Зачекати до ліпших часів?

Ні, вирішили працівники Дитячої картинної галереї і намислили привернути увагу жителів і гостей столиці до своїх наболілих проблем під час святкування Дня Києва. Саме з цією метою і проводяться сьогодні конкурси юних художників «Веселкове небо» та «Весняні візерунки», концерт дитячих музичних колективів. Гості свята також матимуть змогу побачити спектакль міського театру ляльок «Пустунчики», ознайомитися з фондами Дитячої картинної галереї.

А о 19-й годині в Національному театрі опери та балету імені Т. Шевченка розпочнеться благодійний концерт, в якому візьмуть участь провідні оперні співаки держав Співдружності: Марія Бієшу з Молдови, Євгенія Мірошниченко з України, Ірина Богачова, Марина Лапіна і Сергій Мурзаєв з Росії, Віргіліус Норейка з Литви. На концерті зустрінуться представники майже двадцяти музеїв дитячої творчості колишнього Союзу — учасників установчої конференції Міжнародної асоціації дитячої творчості, нової неурядової організації, місцем розташування робочих органів якої стане столиця України.

Всі ці заходи стали можливими завдяки Брокбізнесбанку, який виступає спонсором свята дитячої творчості в Києві.

Роман ВАТРИЧ.

Пригода

ЗАХОТІЛОСЬ ЗЕЛЕНЕНЬКИХ

Львів'янка Надія К. на ринку в Ковелі за 30 тисяч «дерев'яних» купила 2100 доларів США. Тільки всі зелененькі виявилися фальшивими. Єдина радість — шахраї затримані.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Факт і коментар

...ЙЙ — ТІЛЬКИ ...ЛЯ БІЛИХ

...Білий, з ...сті. Не... ...чав на ...но напо...

...ви? — ...ому від... ...торгівлі, ...ції. Але ...держую. ...ерально... ...риємства ...йлу По...

...анням на ...він, — ...емо пра...

ва змінити ціну? Вирішили хоч раз узяти те, що нам належить. Ринок, знаєте...

Отож автори нововведення відомі. Їм захотілося розбагатіти. А ось покупцям, особливо ж малозабезпеченим, залишається, даруйте, дуля з маком, бо калач не по кишені. Та не лише він підскочив у ціні. Подорожчали батони, бублики, ріжки, пампушки, сухарі, соломка — всього близько 60 найменувань.

Григорій ГРИНЬ.

Полтава.

ШОУ — АФГАНЦЯМ

30 травня — лише один вечір у рамках Дня Києва відбудеться благодійне концертно-спортивне шоу. Ініціатори його проведення — українська Спілка ветеранів Афганістану. Так, вечір лише один, а добрих справ під час його проведення можна зробити безліч. Перша — гроші, які ви заплатите за квиток, підуть на допомогу інвалідам-афганцям та сім'ям загиблих. Друга — дістанете задоволення від зустрічі з відомими й талановитими людьми. З такими, наприклад, як Марія-Стефанія, народна цілителька, чиє ім'я за останній рік стало справді легендою.

Яскраві «зірки» мистецького небосхилу візьмуть участь в естрадному концерті. Серед тих «зірок» — американська виконавиця українських пісень Джой Брітте, єдиний в Україні театр афганської пісні з Києва та інші.

Люди народжуються не для війни, а для краси й любові. Це, власне, й стверджують своєю виставою її організатори, які чекають вас 30 травня о 18.00 у київському Палаці спорту.

Власна інформація «ГУ».

ПОГОДА

30—31 травня на Україні часом дощ, сьогодні на заході і сході республіки сильні дощі, подекуди грози, град, у східних областях шквали 17—22 метри на секунду. Температура вдень 15—21, у західних областях 9—15, уночі 6—12 градусів.

По Київській області сьогодні вдень дощ, подекуди гроза, вітер змінних напрямків, 3—8 метрів на секунду. Температура 15—20 градусів.

...ти «Ін... ...опонував ... заголов... ...ідмовної ... стислою ...ікуваль... ...ти його ...о відгук... ...во, і те... ...ного по... ...юки не

Загадка на вихідний

ВОНО, МАБУТЬ, ОДНАКОВО

...зателефонував невідомий святошинець і не сказав:

— Ви процитували напис з етикетки на пляшці горілки «Русская корона», яку наші сусіди продають за валюту іноземцям!

Той чоловік не назвав свого прізвища, відрекомендувався просто Дегустатором, а шкода, бо його відповідь абсолютно вірна!

Але що нам робити з листом киянина Павла Ковтуна? Він пише: «Те, про що ви питаєте, — це сеча. З її допомогою я вилікував гастрит, хронічний холецистит, бронхіт, катар горла, тонзиліт, флюс і таке інше. З повагою, Павло, 24 роки, інвалід, мануальний терапевт».

Отаке. І перша відповідь цілком вірна, і проти другої важко щось заперечити. Воно, мабуть, однаково.

Сергій ВУСАТИЙ.

ПРИВАТИЗАЦІЯ ЗЕМЛІ — КЛЮЧ ДО РЕФОРМИ

Село

Інтерв'ю з професором Володимиром Черняком після сесії Великої Ради Руху

— Володимире Кириловичу, нещодавно відбулася сесія Великої Ради Руху, на якій, серед інших питань, розглядалися «аграрні проблеми. Чому саме тепер Рух вирішив розглянути це важливе для України питання? Можливо, було б доречніше розглядати економічну ситуацію в цілому?

— Ви знаєте, що ситуація з продовольчим постачанням вкрай незадовільна, а земельна реформа в Україні перебуває лише у початковій стадії. Виходимо з того, що вона нині має вирішальне значення для розвитку економічної ситуації в Україні, і не тільки економічної. Тому Рух вважає, що це завдання першочергової ваги.

— Як ви вважаєте, чи прислухається Верховна Рада до рекомендацій Руху щодо аграрного питання?

— Я думаю, що депутати Верховної Ради України, які належать до фракції Руху, впливають і впливатимуть на хід подій. Але не все залежить від них. Треба впливати не на симптоми хвороби, а на чинники її виникнення. Основними причинами невтішного стану в проведенні аграрної реформи є відсутність державної програми земельної реформи, незабезпеченість фермерських господарств технікою та кредитами, невиконання законів. Я не вважаю шедевром існуючий Земельний кодекс, прийнятий нещодавно Верховною Радою. Але він має підгрунтя для проведення земельної реформи. Хоч би ці кроки робилися! Але місцева влада не дуже шанує закони. І не тільки місцева, а навіть Кабінет Міністрів. Причиною незадовільного стану в проведенні земельної реформи є також протидія приватизації землі з боку Селянської партії, Селянської спілки, Соціалістичної партії. Однією з причин є необізнаність широкого загалу з природою й спрямованістю земельної реформи й відсутність контролю з боку державних органів влади, громадськості за ходом реформи, за діями посадових осіб. Це й є основні причини, що гальмують хід проведення земельної реформи. Тому, щоб позбутися цих причин, треба впливати на них через депутатський корпус і Верховної Ради, і на місцях. Потрібно, щоб осередки Руху на місцях також впливали на хід проведення земельної реформи.

— Як, на вашу думку, чи не було б краще для України, щоб та допомога, яка має надійти від Міжнародного валютного фонду та інших установ, пішла б насамперед на перебудову інфраструктури сільського господарства, ніж на закупівлю на Заході продовольства?

— Потрібно перш за все створити відповідні інфраструктури на селі, дати технологію, техніку, паливо, добрива. Але оскільки у нас нічого їсти, то нам потрібна також гуманітарна допомога.

— Але ж за це все треба платити гроші... Чи не станеться так, що наші діти та онуки платитимуть за наші борги?

— Я думаю, що і нашому поколінню доведеться за це платити. Тому вирішальне значення має технологія, техніка, знання, організація, а не безпосередня допомога продовольством. І тому Рух у своїй політиці мусить це врахувати і орієнтувати діаспору і державні органи влади країн, які нам допомагають, саме на те, щоб вони допомогли здійснити технологічний прорив у сільському господарстві та економіці взагалі. Тобто нам перш за все потрібні технологічні інвестиції.

— Чи існуватиме в межах наукового центру, який формується при Русі, секція, яка б займалася саме аграрними питаннями, і чи не можна через Рух якось проводити підготовку спеціалістів, які в майбутньому обіймуть посади в Міністерстві сільського господарства та в інших державних структурах?

— Безперечно, дуже важливе значення має підготовка кадрів, тому в навчально-дослідному центрі Руху саме цим займатимуться: організовувати, координувати роботу по підготовці кадрів, по підготовці фермерів та спеціалістів сільського господарства.

— А що пропонувала Велика Рада Руху для вирішення аграрних проблем?

— Вихід із існуючого становища Велика Рада Руху вбачає в прискоренні політичної реформи всієї вертикалі влади та управлінських структур. Як би це не здавалося дивним, але ми починаємо саме з цього. Почасти не дають землю взагалі або дають неугіддя. Тому без судової реформи неможливо здійснити земельні реформи.

Велика Рада Руху вбачає вихід у приватизації землі — передачі її в приватну власність селянам, за винятком земель запасу. І це послугує основою для створення індивідуальних селянських і колективних господарств. Тобто ми не виключаємо колективних господарств. Якщо вони дійсно ефективні, якщо вони тримаються на ногах, то нехай вони будуть. Але нехай це будуть справжні колективні господарства, а не «колгоспи». До речі, у нас ніколи не було справжньої кооперативно-колгоспної власності. Рух вбачає вихід в реорганізації на основі паювання колгоспно-радгоспної системи в багатоукладну систему господарювання.

Вихід полягає в якнайшвидшій розробці державної програми земельної реформи, зокрема становлення фермерської системи господарювання, забезпечення фермерських господарств технікою тощо. Вихід полягає в об'єднанні асоціацій фермерів в одну із забезпеченням її незалежності. Особливе значення ми надаємо створенню земельного банку України з філіями на місцях. Без цього ми не зможемо зрушити земельну реформу. Безперечно, необхідно здійснювати пільгову податкову та кредитну політику щодо фермерських господарств і забезпечити ціновий паритет щодо всіх сільськогосподарських підприємств.

Ідеться також про зміцнення матеріально-технічної бази переробних галузей та потужностей для зберігання продукції. Пріоритет треба надати виробництву зерна, цукру та олії, а також кормовиробництву, зберіганню та переробці продукції. Аграрна реформа пов'язана з переходом до ринкового, комерційного механізму, до зв'язків сільськогосподарських виробників з організаціями товаропостачання та торгівлі. Рух також виступає ініціатором проведення в кінці травня Всеукраїнських зборів фермерів для об'єднання їх в єдину спілку.

Костянтин ЛІОРЕ,
журналіст.

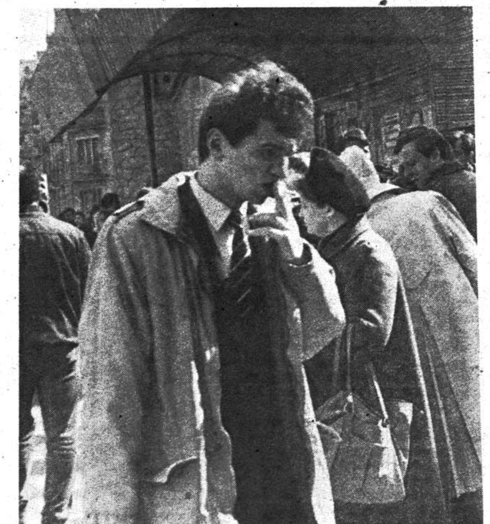

До уваги уряду

МІЛЬЯРДИ ЗДИМІЛИ

Можливо, дехто скаже: знайшли тему — цигарки, куріння, коли ковбаси он не вистачає. Однак хто пам'ятає «тютюнові» бунти, впевнений, думає по-іншому. Адже доки є охочі вдихнути запашний димок, вважаю, що тютюнові вироби мають бути в кожній крамниці. Якщо людина звикла палити, якщо вона почуває себе краще після цигарки, вона повинна мати можливість задовольнити свою потребу. І боротися потрібно не з тютюновою промисловістю, а за зниження шкідливості цигарок через поліпшення їх якості, а не повторювати помилки сумнозвісної антиалкогольної кампанії.

Ось і дожили до другої річниці тютюнового «голоду». Затяті курці пам'ятають, що почався він у позаторішній травень. Через економічну блокаду Литви зупинився тамтешній паперовий комбінат, котрий на 70 відсотків забезпечував папером тютюнову промисловість.

З великими труднощами і втратами нашій фабриці вдалося налагодити нові зв'язки і забезпечити себе сировиною й матеріалами. Боротьба за виживання не могла не позначитися на ціні тютюнових виробів. Ринок є ринок. Пачка «Космосу» почала коштувати 10 карбованців, «Ватри» — 6. Що й казати, ціни «вималювалися» високі. Зате цигарки вільно з'явилися в продажу і зникла потреба в талонному їх дозуванні. Заодно перекрили кисень і спекуляції — невигідним для перепродажу став тютюновий товар. Та найголовніше — після відпуску цін з'явилася реальна можливість за рахунок прибутків підприємств лише цієї галузі відчутно поповнити не тільки місцевий бюджет, а й державний. Порівняйте. Дефіцит бюджету нашої області становить близько 122 мільйонів карбованців. Наша фабрика із проведенням справді ринкової політики могла б поповнити його за рік сумою, що перевищує 1 мільярд 800 мільйонів карбованців. До бюджету України надійшло б 2 мільярди 380 мільйонів карбованців. Тобто гроші покупця, затрачені на цигарки, повернулися б йому у вигляді збільшеної зарплати, дешевих продуктів харчування, зменшенням плати за перебування дітей у дошкільних закладах, поліпшенням медичної допомоги та іншими соціальними благами. Причому перевищення рівня рентабельності, яким кололи очі колективу, ніякої надвигоди йому не давало. Весь прибуток від нього фабрика переводила до державного бюджету. Прибутком з інших джерел черкаські тютюнники щедро ділилися з тими, хто потребував допомоги. Торік понад два мільйони карбованців підприємство виділило для фінансової підтримки автопідприємствам, комунальникам, школам, музеям, лікарням, навіть аеропорту.

Однак недовго діяли щойно започатковані ринкові відносини. Під гаслом «турботи» про народ Президентові було підсунуто (іншого слова, на жаль, неможливо підібрати) Указ № 71 про обмеження рівня рентабельності. Під адміністративним тиском у лютому ціни на тютюнові вироби знизили в чотири рази. Тут свідомо обминули торгівлю, в системі якої враз опинилася велика маса дорогих і дешевих цигарок, розпоряджатись якою, по суті, вона могла за власним розсудом. Після Указу знову запрацював на повну потужність талонний розподіл, реанімувалася спекуляція. Ще б пак. Для неї, немовби за порухом чарівної палички, знову відкрився єдиний спекулятивний простір з прозорими кордонами. Ціни на тютюнові вироби в Україні одним розчерком пера стали нижчими, як порівняти з Молдовою, на 12 карбованців, з Білоруссю — на 4, не кажучи вже про інших далеких і близьких сусідів по СНД. Такі реальні мільярди карбованців, котрі могли б поповнити державний бюджет, без перешкод поплили, просто здиміли у бездонних кишенях спритних «бізнесменів» від спекуляції.

Невже цього не бачить уряд?

Василь МИКОЛЕНКО,
директор Черкаської тютюнової фабрики.

Селянський щоденник

Чекають з моря негоди

Маю на увазі обласне орендне підприємство «Полтавамеліоводгосп». Із 115 господарств області до поливу приступили лише 35.

Щойно призначений на посаду першого заступника Представника Президента у Кобеляцькому районі Леонід Перекопний не приховує стурбованості:

— У свій перший робочий день я поцікавився, як працюють зрошувальні системи. Почуте приголомшило. В одних господарствах системи розкручені, в інших до них діла нікому немає: і кадрами не укомплектовані, і не відремонтовані.

Але передусім це стосується керівників і спеціалістів об'єднання «Полтавамеліоводгосп». Уже не вперше на їх адресу з районів надходять серйозні претензії. Лише в Шишацькому районі області техніка була вчасно підготовлена до сезону. А в цілому по області до проектних потреб не вистачає третини дощувальних машин. До того ж техніку масово розкомплектовують на полях, крадуть двигуни, кабелі, труби. Так, за останні три роки тільки в Новосанжарському районі злодії «приробили ноги» 800 двигунам і 1200 метрам труб, на що в господарствах лише розводять руками. А в міліції і без того клопотів вистачає, тому нерідко вона не реагує ні на заяви, ні на звернення.

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

У наших сусідів

Спеціально для «Голосу України» інтерв'ю дає міністр оборони Республіки Молдова генерал-лейтенант **Іон КОСТАШ**

Національна армія Молдови: ПЕРШІ КРОКИ

Наша довідка: Іон Григоре Косташ народився в 1944 році у селянській сім'ї. Протягом восьми років жив у Казахстані, куди були вислані батьки. Повернувшись на батьківщину, закінчив середню школу, а потім Харківське військово-авіаційне училище і військово-повітряну академію імені Гагаріна. Пройшов усі сходинки командних посад. Деякий час очолював ЦК ДТСААФ Молдови, потім Міністерство внутрішніх справ. З цієї посади був призначений міністром оборони.

* * *

— Пане генерал-лейтенант! Уже кілька частин склали військову присягу на вірність народові Молдови. На якій базі створюються збройні сили, звідки вони беруть техніку, озброєння, як вирішується кадрова проблема?

— Непоганий приклад з цього питання показала нам Україна. Частину техніки й озброєння, що розміщувалися на нашій території, ми націоналізували. Одну-дві бригади наземних частин уже сьогодні можемо забезпечити всім потрібним. З кадрами в перспективі великих проблем не буде, хоча на перших порах є ускладнення. У збройних силах колишнього СРСР, в тому числі і в Україні, нині служать близько трьох тисяч офіцерів-молдаван. Кожному знайдеться місце в рядах нашої армії.

— Якою буде структура і чисельність армії Молдови?

— Наша республіка займає невелику територію, її економіка не дуже розвинута, як, скажімо, Україна. Через це утримувати велику армію нам не під силу. Але навіть за цих умов маємо намір сформувати мотострілецьку та авіаційну бригади, бригади ППО і зв'язку, інші частини й підрозділи. Рівномірно розміщуючись по всій території республіки, вони сформують територіальну оборону, подібну до збройних сил Швейцарії, чий досвід вивчаємо. Якщо говорити про чисельність, то намічається мати 14—15 тисяч чоловік...

— Між Молдовою та Румунією спостерігається зближення, особливо в економічній сфері. Чи отримають такий розвиток зв'язки у військовій галузі?

— Безперечно. Прем'єр-міністр Румунії Ілієску заявив, що їхня сторона готова допомогти у створенні нашої армії. Однак треба мати на увазі, що в цьому напрямі ми будемо розширювати контакти не тільки з Румунією, а й з іншими країнами, де знайдемо взаєморозуміння і підтримку. Перш ніж створювати у себе структури вищого військового навчання, не виключаємо можливості підготовки офіцерських кадрів з окремих спеціальностей як у країнах СНД, так і в США, Італії, Франції.

— Пане військовий міністр, на території вашої країни залишаються поки що війська колишньої Радянської Армії. Їх узяла під юрисдикцію Росія. Яка подальша доля цих військ, коли їх збираються виводити з Молдови?

— Залишки 14-ї армії підпорядковані Верховному командуванню СНД, решта військ переведена під юрисдикцію Молдови. Нині розробляється проект угоди, яку найближчим часом підпишуть Молдова і Росія. В ній, зокрема, передбачено правове становище військ, розміщених на нашій території. Вони не мають права втручатися в наші внутрішні справи, зобов'язані виконувати закони Республіки Молдова, не діяти всупереч суверенітету Молдови. За використання повітряного простору та оренду землі будуть сплачувати податок. Відповідно до проекту угоди 14-та армія має залишити територію республіки не пізніше червня-липня 1993 року.

— Який вплив мають численні партії та рухи на особовий склад національної армії? Чи буде вона політизована, як свого часу радянська?

— Відповідь однозначна — ні. В Законі Республіки Молдова «Про Збройні Сили» прямо сказано, що на період служби в регулярних військах забороняється членство військовослужбовців у партіях та інших суспільно-політичних організаціях. На основі цього Закону Міністерство оборони в нас деполітизоване. Воно підпорядковане Президенту, парламентові й урядові республіки. У своїй повсякденній діяльності суворо керується Конституцією і законами Республіки Молдова.

— На території вашої держави утворилися фактично ще дві держави: Гагаузія і Придністровська Молдавська Республіка. Чи буде використана армія Республіки Молдова проти цих невизнаних республік?

— Ці республіки створював не народ, а групка самозванців. Називаючи себе народними лідерами, вони вводять в оману людей, протиставляють їх законним державним органам влади. В результаті — проливається кров невинних людей. Однак, думаю, подальшої ескалації конфлікту не буде. І без застосування військової сили ми зможемо зберегти територіальну цілісність республіки. Армія ж нам потрібна не для боротьби з сепаратизмом, а, як записано в Законі Республіки Молдова «Про оборону», «для захисту держави в разі збройної агресії, забезпечення недоторканності її кордонів і повітряного простору».

— І останнє запитання, пане генерал-лейтенант. Україна і Молдова — два близькі сусіди, у нас спільний кордон. Які перспективи співробітництва армії Молдови з українською армією?

— Найсвітліші. З міністром оборони України генерал-полковником К. Морозовим ми навчались в одному військовому вузі. Підтримуємо зв'язки і тепер. Вважаю, що Україна, незважаючи на постійний тиск імперських структур колишнього Союзу, добилася на шляху створення власних збройних сил великих успіхів. Будемо співробітничати з нею у військовій сфері.

Інтерв'ю взяв
Микола МУЛЯР,
полковник, кореспондент «Красной звезды».
Кишинів.

Повертаючись до надрукованого

Амбіція влади чи примхи посадових осіб

Під час підготовки статті «Оберіг-92»: конфліктна ситуація», надрукованої в «Голосі України» 18 квітня цього року, завідуючий відділом культури Луцького міськвиконкому Юрій Войнаровський показав мені копію листа на ім'я міністра культури України Лариси Хоролець за підписом начальника обласного управління культури Володимира Денисюка. В ньому йшлося про повну підтримку рішення виконкому Луцької міської Ради народних депутатів щодо створення нового організаційного комітету та дирекції фестивалю «Оберіг-92» і проведення його в червні цього року. Домінувала безапеляційна думка: «Підтримуємо виключне право Луцької міської Ради народних депутатів затверджувати оргкомітет фестивалю «Оберіг», призначати дирекцію, встановлювати термін його проведення».

Тоді ж Юрій Войнаровський розповів, що лист відправлений у Київ, що від міністра культури в усній формі є повна підтримка нової дирекції пісенного свята. Признаюся, що я повірив керівнику відділу культури. Але на всякий випадок (береженого Бог береже) зняв копію цього листа. Після публікації в газеті згаданої статті до мене зателефонував начальник обласного управління культури Володимир Денисюк.

— Ніякого листа на ім'я міністра культури України я не писав, — сказав він цілком серйозно. — У відділі культури міськвиконкому зробили це самі, прикрившись моїм іменем. І про це дізнався з газети...

Юрій Войнаровський, з яким на цю тему в мене відбулася розмова, тепер говорив так:

— Ми підготували листа. Хотіли надіслати в Київ, але, знаєте, як це буває, закрутилися...

Ні, не те слово — закрутилися. Точніше буде, вибачте, забрехалися. Бо і в кабінеті голови виконкому Луцької міської Ради народних депутатів, де були присутні керівники виконкому, я теж чув: «З Ларисою Іванівною Хоролець вже все погоджено, їй надіслано листа...»

З такої ось неправди і почалось у Луцьку створення нової дирекції фестивалю «Оберіг-92», який повинен відбутися у червні цього року. Це при тому, що на Волині, в Україні добре відомо: пісенне свято «Оберіг-92» готує дирекція, яку очолює Олексій Левченко. Саме він і був директором першого, другого, третього пісенних свят, що проходили у Луцьку, має організаційний хист до цієї роботи, високий авторитет серед тих, хто побував, брав участь у фестивалях. Тим паче, що виконком Луцької міської Ради народних депутатів до проведення перших двох фестивалів не мав зовсім ніякого відношення. Маю право на такі слова, бо був присутній майже на всіх концертах трьох фестивалів, бачив, як це відбувалося. У 1989 році партійному журналісту було небажано ходити туди, де майоріли синьо-жовті прапори. Але в той час міська Рада чомусь не претендувала на «виключне право». Саме тоді дирекція фестивалю була в достойній пошані. Пам'ятаю, на адресу Левченка бракувало слів для хвалебних усних та письмових од.

А сьогодні Луцьк має дві дирекції, два терміни проведення, дві концепції фестивалю. Тільки одна назва «Оберіг». І незрозуміла позиція нової дирекції. Вона себе нічим ще не проявила, нічого не встигла зробити, але вже визначила статус фестивалю, назвавши його традиційним, четвертим і Всеукраїнським. Ось так, мовляв, знай наших. Одне слово, хто що хоче, те і робить. То, може, варто в даному випадку сказати своє слово Міністерству культури України? Бо та ситуація, яка склалася у Луцьку, веде до зриву фестивалю «Оберіг-92».

Під час недавньої розмови з новим начальником обласного управління культури Богданом Самохваленком і заступником голови Луцької міської Ради народних депутатів, головою нового оргкомітету фестивалю Олегом Максимовичем я виясняв, що міська Рада від свого рішення не відступиться. Ці керівники вважають, що такого роду фестивалі повинні проводитись на рівні влади. На компроміс іти ніхто не хоче. Шукаються всілякі причіпки, аби попередніх організаторів чимось вколоти, принизити, зганьбити.

А що думає директор товариства «Світ» Олексій Левченко, який ще з минулого року розпочав підготовку до проведення четвертого Всеукраїнського телевізійного фестивалю співаної поезії та авторської пісні «Оберіг-92»?

— Прикро, що виконком Луцької міської Ради проводить на місяць раніше свій фестиваль і теж під назвою «Оберіг». На мою думку, це непорядно брати ту назву, до якої ти абсолютно непричетний. Новий фестиваль керівники міста фінансують. Та як би важко нам не було, але оголошений фестиваль «Оберіг-92» наша дирекція проведе у Луцьку з 8 по 12 липня. Більше 60-ти запрошених нами людей дали згоду взяти участь у фестивалі. Приїдуть Ігор Жук, Ольга Богомолець, Василь Жданкін з дружиною Ладою з Києва, Люба Білаш — з Канади, Роман Гавран — з Польщі, Станіслав Щербатих, Левко Бондар та Зоя Слободян — з Івано-Франківська.

Керівники міської Ради нам дорікають, що ми не виконали умов договору у 1991 році. Але це далеко не так. Виконком на проведення пісенних свят не дав нам жодної копійки, але після цього почав вимагати якихось прибутків від фестивалю. Та їх просто в нас не було.

Звичайно, ніхто нікому не забороняє проводити пісенні свята, фестивалі. Має на це право і Луцька міська Рада. Тільки у всьому повинна бути порядність, людяність. Не можна починати з обману, шантажу чи неправди. На підтвердження цих слів процитую кілька рядків з листа одного з лауреатів фестивалю «Оберіг» Ігоря Жука, якого він надіслав Олексію Левченку. Послухаймо: «Прочитав у «Голосі України» про ті пристрасті, що вирують навколо «Оберегу». Катя Кольцова отримала запрошення на «альтернативний» фестиваль в червні. До цього запрошення було прикладено якусь незрозумілу цидулку, в якій тебе облили брудом з усіх боків, щось там про якісь махінації... Від такого — легка огида. Навіть коли б автори листа мали якісь незаперечні негативні факти, то їх слід би було адресувати прокуророві, а не запрошеним на фестиваль. Мені особисто почерк таких листів знайомий, колись комсомольські органи і про мене поширювали подібні плітки...»

Коментарі, як кажуть, зайві. Все ясно: брехнею світ пройдеш — назад не вернешся. І всім нам потрібно пам'ятати, що фестиваль «Оберіг» — це свято українського співочого мистецтва. Наша духовність. А тому і робити його повинні люди з чистими руками і світлими помислами.

Богдан БЕРЕКЕТА,
власний кореспондент «Голосу України».
Волинська область.

● *День Києва*

Під знаком архангела Михаїла

ПРОХОДИТИМЕ СЬОГОДНІ І ЗАВТРА ДЕНЬ КИЄВА

Якщо ви одержите «Голос України» вранці, то ще встигнете на грандіозне свято киян — День міста. І хоча державна адміністрація Києва виділила на нього лише 1,5 мільйона карбованців, воно обіцяє бути цікавим.

Відбуватиметься свято на різних сценічних і естрадних майданчиках, площах і вулицях. Проте якщо гості Києва відразу прийдуть на Андріївський узвіз, то не помиляться. Саме тут за традицією розвиватимуться найцікавіші події, діятимуть виставки-продажі — від домашнього начиння до високохудожніх творів.

Цього року вперше і, здається, надовго афішу свята прикрасить стародавній герб Києва, на якому зображений архангел Михаїл.

Отож поспішайте, на вас чекає чимало приємного.

● *До джерел*

Церква Вознесіння Господня

На Байковому цвинтарі (вул. Байкова, 6) стоїть невеличка церква святого Вознесіння Господня, споруджена 1883 року. Два роки тому вона святкувала друге народження. Києво-Печерська Лавра взяла її під свою опіку, провела реставраційні роботи, закупила церковне начиння. Спочатку навіть службу правили тут лаврські ченці, але зараз церква стає «на ноги» й здобуває самостійність.

Тут вже є свій постійний священик, отець Ярослав, про якого паства говорить тільки з повагою. Є і свій хор. Звісно, роботи у церкві ще непочатий край: розпис стін тільки-но розпочався. Ведеться він у старовізантійському стилі. З центрального нефу вже благословляє народ Марія Оранта. Але ікон ще мало і здебільшого ті, що їх жертвують люди. Не вистачає рушників, вишиваних запинал.

Якщо ви хочете пожертвувати ікону чи рушник на справу вознесіння духу, ви відтепер знаєте, куди йти.

Ірина ВОРОБЙОВА.

«Позбавте нас... захисту» —

ВОЛАЄ КОЛЕКТИВ МАГАЗИНУ «БУДИНОК МЕБЛІВ»

● *Проблема*

Це теж була історія — поки колектив «Будинку меблів» зареєструвався як орендне підприємство. Але ніщо нове, як правило, не дається просто, то що про це згадувати? І хоч обласна фірма «Меблі» протестувала проти такого рішення, проте арбітражний суд узяв сторону колективу магазину, а Печерський райвиконком затвердив його статус.

Отож, працюйте, ентузіасти ринку, покупців радуйте, добро наживайте. І справді, запрацював колектив, як і належить. Договори з виробниками меблів уклали, увійшли до асоціації «Закарпатліс». Може, прибутки ще не такі, щоб мільйонерами стати, але орендарі ладні й приміщення утримувати, й господарювати самостійно.

Але... Дуже вже симпатичний цей об'єкт — «Будинок меблів». Без перебільшення можна сказати, що це чи не один з найкращих торгових закладів Києва. Тож багато хто накидає на нього оком. І насамперед колишнє Українське об'єднання фірми «Меблі», а тепер Український державний комерційний центр «Меблі», яке раніше було повновладним хазяїном в своєму удільному князівстві, бо у нього в руках були важелі розподілу. І не зчулися чиновники центру, як стали нікому не потрібні. А керувати, чи то пак — жити ж треба. От і вирішили на базі «Будинку меблів» створити... спільне українсько-баварське підприємство. І назву придумали: «Українсько-баварський будинок меблів та інтер'єру».

І закрутилося. Я знайомилася з документами, які зібралися навколо цієї справи. Арбітражний міський суд без будь-яких аргументів раптом скасував своє ж попереднє рішення, і сипа-силенна листів з авторитетними підписами народилася. Наприклад, колишній міністр торгівлі В. Тимофеєв, переконуючи віце-прем'єр-міністра України О. Слєпічева у доцільності створення СП, обіцяє золоті гори. І насамперед соціальний захист колективу «Будинку меблів» та безплатний капітальний ремонт приміщення баварською стороною, а також насичення його імпортними меблями.

Крім того, міністр цілком серйозно пише: «Будинок меблів» є структурним підрозділом Українського державного комерційного центру на правах повного господарського відання, тобто центр володіє, користується та розпоряджається зазначеним майном на власний розсуд, чинячи будь-які дії, які не суперечать його статуту, в тому числі має право здавати його в оренду» і т. ін.

Можна називати ще багато імен з міністерськими титулами, які чомусь так близько до серця сприйняли долю всього-на-всього магазину з продажу меблів. І, читаючи все оце листування, хочеться закликати: «Міністри й неміністри, арбітражні судді й чиновники, яким нікуди подітися, а просто торгувати меблями якось не престижно, побійтеся Бога!»

Бо як можна здавати «Будинок меблів» в оренду, коли його вже взяв у цю оренду колектив, який тут працює? І він сам здатен і себе захистити, і магазин відремонтувати, заповнити його і меблями, й іншим товаром, і прибутки давати. А якщо вже така нагальна потреба, то й спільне підприємство створити, але без посередників, на партнерських, взаємовигідних умовах. І уявіть собі — без подання і благодійності. Не такі вже ми, виявляється, й безпорадні.

Та знаєте, що тут найприкріше? Що на оцього самого господаря, якого ми на всіх рівнях декларуємо, насправді ніхто не зважає. Подумаєш, якийсь там трудовий колектив...

Хіба не так, панове начальники? Мабуть, що так, бо з приводу «Будинку меблів» уже виступала й міська газета «Вечірній Київ» (23.12.91 р.), і «Голос України» (25.03.92 р.). І що? Як бачите...

● *Щастить же людям*

І ВИГРАВ МІЛЬЙОН

Леонід Шифрін — колишній службовець контори «Заготзерно», а нині — дрібний підприємець, приїхав до Києва погостювати в дочки. І за давньою звичкою в одному з кіосків придбав кілька білетів «Спринту». Тут йому за червінця запропонували ще й лотерейний білет-календар, який виданий донецьким акціонерним товариством РІР — «Реабілітація і розвиток».

З'ясувалося, що «РІР» проводить телегру, кошти від якої йтимуть на допомогу інвалідам. У цьому зв'язку випущено й такі своєрідні календарі. Коли невдовзі Леонід Давидович перевірив свій лотерейний білет-календар, то з'ясувалося, що на нього припав виграш — 500 тисяч карбованців.

Щасливцю його вручив голова правління «РІРу» Ігор Польський. А оскільки за умовами телегри виграш має бути вкладений у підприємництво, то новоспечений бізнесмен одержав від цього акціонерного товариства ще півмільйона для створення підприємства по переробці сільськогосподарської продукції.

Отож, купуйте лотереї в щасливих київських кіосках!

І ЧИЇ ВИ, ХЛОПЦІ, БУДЕТЕ?

● *Як стати багатим*

Здається, сьогодні всі більш-менш метикуваті кияни кинулися в стихію бізнесу. А особливо ж ті, які приставлені хоч до якогось державного добра. Бо голіруч не тільки їжака не візьмеш, а й до бізнесу не підступайся.

Усе геніальне — просте. Очевидно, цією істиною керувався і директор виробничого об'єднання «Хімчистка» Микола Степанчук, коли фактично приватизував екологічно чисте італійське обладнання, яке призначалося для пункту «Хімчистки», що в Дарницькому районі Києва.

Микола Іванович власною начальницькою волею... передав державне обладнання приватному акціонерному товариству. Здавалося б, ну чого б це директор державного підприємства так полюбив конкурента, ще й приватника?

Все стає зрозуміло, коли ознайомишся з засновницькими документами останнього. Річ у тому, що його організував колишній начальник колишнього управління побутового обслуговування колишнього міськвиконкому Георгій Андреєв на базі свого ж... відділу постачання. Щоправда, до статутного фонду по 5—10 тисяч карбованців внесли працівники управління та 40 тисяч — їх начальник. Тож розбагатіти в наш час нескладно...

ДРЕЗДЕН БАНК ПОЧИНАЄ ПЕРШИМ

Відбулася офіційна презентація представництва Дрезден Банку в Україні. Керівництво відомого у Німеччині банку дало вечерю на честь цієї події. На ній були запрошені народні депутати, міністри, фінансисти, підприємці і журналісти. На прийомі був Надзвичайний і Повноважний Посол Федеративної Республіки Німеччина в Україні пан Хеннеке Граф фон Бассевітц.

● *Київські чутки*

ЗА КАРБОВАНЦЯ 4 КУПОНИ

За карбованцями в столиці нині справжнє полювання. Біля нас у великих магазинах вас очікують бажаючі поміняти на них купони. А минулої неділі на київському товчку, що на Республіканському стадіоні, перекупники просили за одного карбованця... вісім купонів.

Подейкують, що комерційні і приватні фірми притримують карбованцеві прибутки, очікуючи «репресивних» заходів з боку Національного банку України, який нібито в червні-липні встановить курс карбованця до купона — 1:4...

Тут уже замислишся. Тому я зателефонувала заступнику голови правління Національного банку України Борису Маркову.

— Чутки безпідставні, — відповів він. — Ми справді відкриваємо обмінні пункти для людей, які у справах виїжджають за межі України або прибувають до нашої держави. Обмін карбованця на купони і навпаки здійснюватиметься відповідно 1:1. Щоправда, жителі країн СНД при цьому сплачуватимуть комісійний збір — п'ять відсотків від суми обміну.

СИМПТОМИ

* У центрі столиці з'явилися оголошення про надання комфортних квартир з набором різноманітних послуг — аж до обслуговування з барменом для зустрічей, вирішення ділових та інтимних проблем за доступними цінами. Варто лише набрати номер телефону, вказаного в оголошенні.

* Спочатку з магазинів Києва зникла горілка, а протягом травня — й цукор. Кияни на власному досвіді переконалися в однозначному смислі подібних симптомів.

* * *

* Громадяни, які вирушають в дорогу з аеропорту Бориспіль, пройшовши митний і прикордонний контроль, можуть скористатися з послуг шоп-магазину, який відкрила тут одна з ірландських фірм. Чи не означає це, що незабаром і магазин перейде «кордон», щоб запропонувати свій товар киянам?

ПОМИРАТИ ВЗИМКУ ДОРОГО

У Києві встановлено розмір виплат на поховання померлих одиноких громадян. На це місто влітку виділятиме 2650 рублів, взимку — 2730.

Сторінку підготувала власний кореспондент «Голосу України» по Києву і Київській області ВАЛЕНТИНА ПИСАНСЬКА. Телефон корпункту: 228-33-24.

ПО КОМУ ПОДЗВІН?

Були в історії випадки, коли знищували до ноги цілі народи — про деякі навіть спогадів не залишилося. Були й такі, коли вигнанці з рідної землі поверталися в неї через роки й роки. Був навіть один народ, коли тяжке повернення тяглося тисячі років. Але повернення в Ізраїль не було мирним...

Унікальну можливість мирно розв'язати проблему кримських татар має Україна.

Здійснити цю вкрай важливу справу потрібно на законній основі з урахуванням інтересів представників всіх національностей, які населяють Крим.

Оксана **ПОДОБРІЙ.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Експрес-новини

Сполучені Штати закликали до невідкладного застосування санкцій ООН проти Сербії і Чорногорії. Вони виступають за повне торгове і нафтове ембарго. Санкції не поширюватимуться тільки на продовольство і ліки. Сербські активи за кордоном буде заморожено, а спортивні, наукові та культурні зв'язки припинено.

• • •

Завершилася поїздка Прем'єр-міністра Великобританії Мейджора по трьох східноєвропейських країнах. Він провів переговори з керівництвом Польщі, Чехо-Словаччини й Угорщини. Обговорювалися економічні та політичні реформи, які проводять уряди цих країн, а також їх відносини з ЄС.

• • •

Заступник держсекретаря США Іглбергер перебуває з офіційним візитом у Болгарії. Він провів переговори з Президентом Желевим, Прем'єр-міністром Димитровим і міністром закордонних справ Ганевим. Сторони обговорили двосторонні зв'язки, питання, пов'язані з поданням Болгарії технічної та економічної допомоги з боку США, а також міжнародні проблеми. З Болгарії Іглбергер направиться до Албанії, а потім до Бонна.

• • •

Представники п'яти країн — найбільших експортерів зброї завершили у Вашингтоні зустріч присвячену пошукові шляхів обмеження міжнародної торгівлі смертоносним товаром. У нараді взяли участь представники США, Великобританії, Франції, Росії та Китаю. Особливе місце у порядку денному зустрічі посіла ініціатива американського Президента спрямована на скорочення постачань зброї на Близький Схід.

• • •

Правляча коаліція Таїланду запропонувала своєму королю ухвалити призначення на пост Прем'єр-міністра країни командуючого ВПС маршала Рахонга. Раніше цю посаду обіймав Крапраюн, який прийшов до влади недемократичним шляхом, не будучи депутатом парламенту.

• • •

Командування ізраїльських збройних сил оголосило догану бригадному генералу Семеї з приводу інцидента в окупованому секторі Газа, де його солдати висадили в повітря будинок, в якому жив палестинець, підозрюваний в убивстві рабина.

• • •

Президент Ірану Рафсанджані закликав новий, поміркований парламент до співпраці з урядом у розробці і втіленні в життя економічних реформ. У попередньому, здебільшого консервативному, парламенті пропоновані Рафсанджані реформи відхилялися.

• • •

Працівники індійського радіо та телебачення на короткий час припинили передачі, щоб у такий спосіб висловити протест проти терору сикхських сепаратистів. Останні, викравши директора радіостанції у Пенджабі, відрубали йому голову, помстившись за невиконання їхніх умов.

Подія тижня: коментар спецкора міжнародного відділу

В ІМ'Я АЛЛАХА

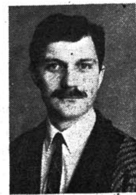

готові загинути бійці партії «Хезболлах» у Південному Лівані, закликаючи мусульман усього світу розгорнути «священну війну» проти Ізраїлю. Поселенці окупованого сектора Газа провели антиарабські виступи після того, як палестинець вбив рабина... Так нагадує сьогодні про себе вікопомний арабо-ізраїльський конфлікт. Отож бодай коротко про нього.

Ліван наполягає на виведенні ізраїльських військ із «зони безпеки», створеної Тель-Авівом на півдні країни. Цим користуються бойовики проіранської партії «Хезболлах» з метою реалізувати свій стратегічний план ліквідації Ізраїлю і звільнення Єрусалима. І якщо для Ірану ця організація є союзником, то для Сирії, противника Ізраїлю, це не що інше, як «інструмент» формування необхідного політичного клімату в Лівані. У цьому зв'язку виникає реальна загроза війни між Тель-Авівом і Дамаском, які протягом довгого часу виявляли стриманість у взаємовідносинах. Про це неприятелі вже поспішили сповістити один одного. Так чого ж хочуть араби — Палестина, Йорданія, Сирія? Головна їхня мета — повернути окуповані Ізраїлем території і створити Палестинську державу із центром у Східному Єрусалимі. Саме тому «Хезболлах», користуючись їхньою підтримкою і розгорнувши проти Ізраїлю «священну війну», стала одним з основних претендентів на пряму участь в управлінні Ліваном в особі політичного лідера шиїтського прошарку населення, свого керівника Х. Насралли.

Зі свого боку Ізраїль прагне до миру з арабами, проте аж ніяк не погоджується повернути захоплені в них землі. Ось такою, якщо коротко, і є ситуація в регіоні.

Сьогодні — сутички в «зоні безпеки» у Південному Лівані, а завтра?.. Невже чергова, шоста ізраїльська війна на Близькому Сході? Здається, що ні Аллах, ні Яхве не схвалили б таку перспективу розв'язання сорокарічного арабо-ізраїльського конфлікту.

І все ж таки рано говорити, що ситуація в регіоні зайшла у безвихідь, навіть незважаючи на невдалі раунди переговорів між Ізраїлем і арабами. Сам факт, що сирійці, ліванці, йорданці, палестинці вели окремі офіційні переговори з ізраїльтянами і готові їх продовжити, вже подає невелику надію на те, що після червневих виборів до кнесету новий ізраїльський уряд не оголосить про анексію Західного берега ріки Йордан і сектора Газа або не нападе на Ліван на кшталт того, як це відбулося в 1982 році.

Артем ПРОХОРЕНКО.

На рекламному терені

«СТАРОГО ДЖО» — НА МИЛО?

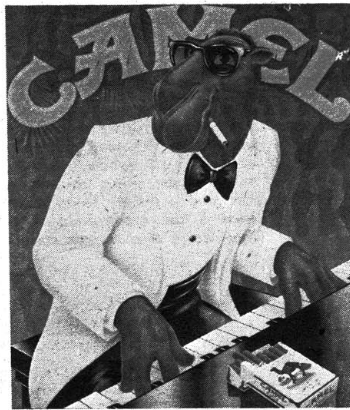

Те, що реклама сигарет «Кемел» вельми ефективна, — поза всякий сумнів. Відтоді як 1988 року на зміну колишньому натуральному верблюду, який понуро бовванів серед пісків, прийшов «Джо Кемел» — бездоганно вбраний, з безліччю найрізноманітніших талантів, який роз'їжджає у шикарних лімузинах новітніх марок й привертає захоплені погляди дам — справи у виробників фірмових сигарет неухильно йдуть вгору. Компанія «Ар-Джей-Ар тобакко», що вкладає у прославляння свого героя понад 75 мільйонів доларів на рік, не заперечує, що свідомо надала йому більш привабливого вигляду. Проте, вона зустрічає у штики будь-які твердження, що буцім зробила це навмисно в розрахунку на молодіжну аудиторію.

Між тим є підстави для подібних тверджень. Згідно з медичною статистикою, у 1985 році менш як один відсоток американців, які палять, у віці до 18 років віддавали перевагу сигаретам «Кемел». Тепер цей загал покупців «Кемела» зріс до 33 відсотків. А в ході спеціального дослідження було, зокрема, встановлено, що американським дошкільнятам образ верблюда, який посміхається, з незмінно димлячою сигаретою в роті знайомий не гірше, ніж навіть зображення Міккі-мауса.

Головний хірург США Антонія Новелло зі свого боку вказала, що заклик до припинення успішної рекламної компанії не відноситься до числа традиційних заходів, які використовуються у сфері охорони здоров'я. «Проте, — підкреслила вона,— це — єдина позиція, котру мають зайняти щодо цієї реклами лікарі». Антонія Новелло додала, що просить усіх власників газет і журналів, магазинів і підприємств громадського харчування надалі не надавати місця під рекламу із зображенням «Джо Кемела».

Але поки не схоже, щоб весь цей галас якось вплинув хоча б на хазяїв тієї ж марки «Кемел». Рішення медичних властей у подібних питаннях законної сили не мають. Компанія виступила із заявою, в якій стверджується, ніби «зв'язок між рекламою і вживанням сигаретної продукції не доведений».

Але якщо нема зв'язку, то чого ж тоді фірма так завзято відстоює своє право на використання в Америці популярного образу «Старого Джо», створеного в 1974 році британським художником, що спершу був призначений для локальної рекламної компанії «Кемел» у Франції?

Втім, виробників «верблюжих» сигарет ніякими подібними резонами не збентежити. У крайньому разі в них завжди знайдеться про запас «залізний» аргумент: заборона на «Джо Кемела» була б рівнозначна позбавленню тютюнової індустрії «права на комерційну свободу слова». А за подібні посягання можна у разі чого й до суду подати.

Андрій ШИТОВ.

Нью-Йорк.

ВОЄННЕ ВТРУЧАННЯ ВИКЛЮЧАЄТЬСЯ

Панорама

За дорученням Президента Єльцина у Вірменії побувала урядова делегація Російської Федерації на чолі з держсекретарем при Президенті Геннадієм Бурбулісом. У програмі візиту були передбачені обопільні переговори з керівництвом Вірменії з низки важливих політичних, економічних і військових питань.

На жаль, ні одна, ні друга сторони зацікавленості у висвітленні проходження візиту не виявили. Обіцяна прес-конференція так і не відбулася. Однак дещо журналістам з'ясувати все-таки вдалося. Так, наприклад, в галузі економічного співробітництва на переговорах обговорювалося питання про будівництво в зоні землетрусу і завершення там російськими будівельними організаціями незавершених робіт.

Мабуть, найживотрепетнішою проблемою у сфері зовнішньої політики сьогодні є можлива участь Туреччини у військових діях проти Вірменії. Тим більш, що Туреччина розглядає карабаську проблему як вірменсько-азербайджанський конфлікт, і, судячи з усього, готує грунт до безпосереднього воєнного втручання. Саме тому багатьох цікавила позиція Росії в разі подібного розвитку ситуації. Бурбуліс повністю виключив можливість втручання Туреччини. Щодо участі російських військових підрозділів або військ СНД у забезпеченні оборони Вірменії, то, за словами держсекретаря, у разі необхідності, це буде розроблено, оскільки існує договір про колективну безпеку, підписаний у Ташкенті. І все ж таки це не дає підстав вважати, що Росія сьогодні стане розгортати воєнні дії на боці Вірменії. Про це свідчить хоча б те, що російський міністр оборони Грачов наполягає на виведенні з регіону російських армій, дислокованих у Азербайджані й Вірменії.

Основним же результатом зустрічі, що відбулась, стала угода по створенню кількох робочих груп, дослідження яких повинні сприяти подальшому розвиткові співробітництва обох держав у економічній, зовнішньополітичній і військовій сферах.

Ара МЕЛІКСЕТЯН.

Єреван.

Коротко

● Постанову про посилення соціального захисту військовослужбовців ухвалила Рада Міністрів Білорусі. Вирішено на 90 відсотків підвищити посадові оклади, а також подвоїти оклади за військові звання офіцерам, прапорщикам, надстроковикам та іншим категоріям осіб, прийнятих на дійсну військову службу.

● Близько 13 тисяч мусульман із Середньоазіатських республік колишнього СРСР збираються здійснити в липні паломництво до святих місць у Мецці. Всі витрати візьме на себе Саудівська Аравія.

● Віднині Молдова і Румунія матимуть не тільки спільну мову та державну символіку, а й однакові системи охорони здоров'я, освіти й підготовки кадрів. Домовленості про це досягнуто під час недавнього візиту Президента Ілієску до Кишинева.

● Доля 7-ї армії, дислокованої на території Вірменії, вирішиться найближчим часом, повідомив російський міністр оборони Грачов. Коментуючи підсумки своєї поїздки до Єревана, він сказав, що в червні розпочнеться виведення з Вірменії мотострілецької дивізії. Також планується розформувати два укріплені райони.

● «Невдовзі й Казахстан матиме власну валюту»,— заявив на прес-конференції голова Комітету з питань економічної реформи, бюджету і фінансів парламенту республіки Такежанов. Таньга — так зватиметься казахстанська грошова одиниця. Вона перебуватиме в обігу нарівні з карбованцем.

● Указ Президента Набієва про роззброєння незаконних збройних формувань виконується, але дуже повільно. За словами представників МВС Таджикистану, поки що вилучено лише 200 одиниць нарізної зброї. Тим часом, вважають правоохоронні органи, по республіці «гуляє» понад півтори тисячі «стволів».

● В Естонії розпочато призов на дійсну військову службу в оборонні й прикордонні війська, а також до рятувальної служби громадян 1973—74 років народження. Тим, хто злісно ухилятиметься від призову, загрожуватиме тримісячне тюремне ув'язнення або великий грошовий штраф.

Подробиці

ПРИБОРКАННЯ НЕПОКІРНИХ

Уряд Литви підготував проект постанови, згідно з яким прокуратура повинна ввійти в систему міністерства юстиції. Коментуючи цей проект, який, за неофіційними даними, підготовлено прем'єром Г. Вагнорюсом і віце-прем'єром О. Пакальнішкісом, Генеральний прокурор Литви Ц. Палаускас сказав:

— Я думаю, що така постанова завдала б великої шкоди всій правовій системі Литовської Республіки. Об'єднання прокуратури з міністерством юстиції практично означало б, що виконавча влада матиме можливість безпосередньо втручатись у правові процеси, регулювати їх і вирішувати через прокуратуру вузькогрупові чи партійні інтереси. Таким чином, було б знищено одну з основних функцій прокуратури: нагляд за дотриманням законності і тим, щоб прийняті акти відповідали Тимчасовому Основному Закону республіки. Тільки в минулому році прокуратура опротестувала майже 1000 незаконних актів органів самоврядування, міністерств, інших відомств. В цьому році ситуація не краща.

Дедалі частіше доводиться чути, що прокуратура чинить перешкоди діяльності урядових структур. Так, ми надіслали немало протестів з приводу незаконних постанов уряду. П'ять таких протестів Верховна Рада задовольнила і відмінила незаконні урядові розпорядження та постанови. Напевно це й змусило уряд вишукувати можливості ліквідації цього правового інституту.

Після того, як проект постанови набув широкого розголосу, відбулася зустріч голови Верховної Ради Литви Ландсбергіса з головними прокурорами Генеральної прокуратури, міських та районних прокуратур. На ній підкреслювалося, що до прийняття Конституції прокуратура є єдиним органом, який контролює відповідність законів Тимчасовому Основному Закону. Тому в разі приєднання її до Міністерства юстиції виникне анархія і правоохоронні інститути слухняно служитимуть виконавчій владі.

Вислухавши під час зустрічі аргументи прокурорів, Ландсбергіс зазначив, що навряд чи задум уряду про реорганізацію прокуратури буде схвалено у парламенті.

Микола СТАНОВИЧ.
Вільнюс.

Спільними зусиллями

Учора Україна, Сполучені Штати Америки, Канада та Швеція парафували угоду про створення Науково-технологічного центру в Україні. Метою Центру є підтримка конверсії та сприяння переходу до діяльності в мирних сферах учених та інженерів, які брали участь у створенні й розвитку ядерної, біологічної, хімічної зброї та балістичних ракет. Центр підтримує проекти фундаментальних та прикладних наук, які можуть зробити внесок у вирішення технологічних проблем, сприятимуть переходові України до ринкової економіки. Галузями, яким буде віддаватися перевага, стануть охорона навколишнього середовища, ядерна безпека та виробництво енергії. Країни-учасниці планують, що Центр розпочне роботу цього літа, та вітають внески у цю справу інших країн та їхню безпосередню участь у роботі Центру.

Проблеми

БУРЖУЙКИ ВСІХ ВРЯТУЮТЬ

«Єдиний вихід із ситуації, викликаної процесом приватизації, що катастрофічно затягнувся, — це надання урядові надзвичайних повноважень», — заявив Прем'єр-міністр Латвії Годманіс під час виступу в парламенті з планом невідкладних заходів щодо народного господарства.

За словами голови уряду, у надзвичайних умовах необхідно буде розглянути питання про виділення дотацій сільськогосподарникам, а також населенню для комунальних платежів. Якщо будуть припинені поставки газу і російські комерційні структури відмовляться від експорту нафтопродуктів у Вентспільський порт, то на цей «чорний» період в уряду також підготовлений сценарій. «Існує спеціальна програма по заготівлі дров, яку спільними зусиллями будуть здійснювати відповідні міністерства та органи самоврядування. Зокрема — доставка дров у місто», — пояснив Годманіс. Однак на першочергове забезпечення дровами можуть сподіватися малозабезпечені люди. Міські жителі, у квартирах яких нема труб, зможуть скористатися так званими буржуйками.

Навіть якщо ситуація з енергоресурсами поліпшиться, до кінця від програми заготівлі дров відмовлятися не збираються. «Ми не можемо бути впевненими, що комерційні структури зможуть повністю забезпечити державу необхідною кількістю енергоресурсів. Тому програма заготівлі дров буде затверджена з врахуванням запасного варіанту: використання приміських дач і будинків, де у критичний момент можна було б розмістити громадян», — додав Годманіс і підкреслив, що усмішки на обличчях депутатів недоречні, оскільки доводиться розраховувати на найгірше.

Олександр ЧЕРЕВЧЕНКО.
Рига.

У парламентах світу

А СПРАВ — НЕПОЧАТИЙ КРАЙ

У Алма-Аті розпочала роботу восьма сесія Верховної Ради Казахстану.

В переддень її заступник Голови Верховної Ради Єреженов провів прес-конференцію. З того розкладу, який намалював заступник глави парламенту, ритм нинішньої сесії буде як ніколи напруженим. Питання про прапор, гімн, герб, Конституцію республіки обговорюватимуться щонайретельніше. Буде представлено низку законопроектів, найактуальніших, без яких просуватися вперед уже просто неможливо: державне будівництво, зміцнення судової та законодавчої влади, в галузі економіки, соціальної сфери і, звичайно, зовнішньоекономічної діяльності. Словом, замість раніше запланованих сімдесяти, депутатам доведеться розглянути більш як сто питань. Не виключено, що до них додадуться ще деякі проблеми роботи і структури самої Верховної Ради.

Алма-Ата.

Тетяна КОСТІНА.

Між іншим

ОБІКРАЛИ... СУД

Схоже, новосибірські зловмисники не відчувають пошани до посад і мундирів. Днями вони обікрали суд Заєльцовського району. Зі службового кабінету одного з працівників прокуратури Дзержинського району вкрадені його носильні речі й службове посвідчення. Прямо з приймальні глави адміністрації Коливанського району зняли телефонний апарат. Кілька прокурорів позбулися сумок на залізничному вокзалі.

Не торопіють злочинці й перед вищими мандатами: обікрадено гараж народного депутата Росії Олексія Мананникова. Викрадено колеса, акумулятор, фари, інше обладнання. Однак дефіцитні лобове й заднє стекла не взяли, зловмисники їх просто потрощили. Міліція припускає, що депутатський автомобіль «роздягли» не її «підопічні» — кримінальні злочинці, а політичні супротивники Мананникова.

Віктор ЄЛЬМАКОВ.

А як у них!

НЕМАЄ МЕЖІ МОЖЛИВОМУ

У чотири рази підвищують у Киргизстані з 1 липня місячні оклади працівникам народної освіти, охорони здоров'я, культури й науки, а також на 50 відсотків студентські стипендії. Мінімальна пенсія зросте до 600 карбованців. У деяких випадках до зарплатні додаватиметься районний коефіцієнт за роботу у високогір'ї й віддаленій місцевості. Його розмір — тисяча карбованців на місяць. Але навіть сьогоднішні суми малі порівняно з цінами на продовольчі й промислові товари, що зростають. Крім того, багато хто в республіці ставить собі запитання, звідки влада збирається взяти нові грошові резерви? Адже ще на початку року, під час попереднього підвищення зарплатні, пенсій та стипендій керівництво Киргизстану заявило, що зробило це на межі можливого.

Євген ДЕНИСЕНКО.
Бішкек.

Отакої!

САМОГОН «СТОЛИЧНИЙ» — САМОГОН ВІДМІННИЙ!

До мінської «Чебуречної» з місцевої митниці завезли партію горілки «Столична», яку вилучили в туристів. Та в пляшках виявився... самогон. Тепер неможливо з'ясувати, хто з любителів мандрівок та торгівлі хотів підсунути полякам «свиню» в пляшці. Судячи з оформлення товару, його виробництво поставлено на солідну основу.

Віктор ХОРОШКО.
Мінськ.

Зі світу — по факту

▲ У той час як у багатьох країнах ведеться боротьба проти приховування громадянами своїх доходів (ой вже ці податки!), Державний банк Пакистану, який розгортає свою діяльність, зокрема в Америці, став надавати клієнтам нову послугу. Кожен громадянин Сполучених Штатів віднині може купити облігації банку з п'ятирічним терміном погашення. Виплати гарантуються пакистанським урядом. А головне в тому, що банк не питає про джерело коштів для покупки, працюючи під девізом типу «Відмиваємо готівку».

▲ Китайці подолають наркоманію? Можливо. Річ у тому, що китайські медики розробили прилад, який дозволяє позбавитися наркотичної залежності. Лікування проводиться за допомогою електричних імпульсів, які діють на певні акупунктурні точки на тілі людини. За повідомленнями агентства Сіньхуа, перші 30 пацієнтів після тримісячного курсу позбавилися пристрасті до смертоносного зілля.

▲ Уряд Намібії запропонував незаконним власникам вогнепальної зброї здати її властям... за винагороду. Певну суму може одержати і той, хто повідомить про наявність будь-де зброї, на збереження якої немає офіційного дозволу. Віднині намібієць, котрий здав властям автомат, одержить 500 рандів (близько 180 доларів). За «цінну інформацію» дають менше — 300 рандів. Розцінки за пістолет скромніші.

▲ Не знав індус Автара Сінгх, з ким зв'язався, коли, будучи напідпитку, почав колоти голками 44-річну слониху Чампу. Не витримавши знущання, тварина схопила кривдника хоботом і з розмаху кинула його на землю. Смерть наступила миттєво. А сама Чампа нині перебуває на території однієї поліцейської ділянки під охороною стражів з багнетами і чекає, до чого присудять... її хазяїв.

Погляд

СОБАКА... В БОКАЛІ

Це цуценя на кличку Спокі при народженні важило лише 35 грамів і вміщалося в бокал для шампанського, в той час як два його брати були вчетверо більші. Бідного Спокі довелося вигодовувати з шприца, бо навіть сосок матері був для нього завеликим. Однак саме це маля може прославитися. Річ у тому, що у матері Спокі й раніше народжувалися надзвичайно малі цуценята. Одне з них навіть було зареєстровано Книгою рекордів Гіннесса як найменший собака у світі. Але Спокі при народженні важив на п'ять грамів менше.

Фото ІТАР — ТАРС.

Інформ-шоу

КОЖНІЙ ДРУЖИНІ — ПО ОКРЕМІЙ... ПІРАМІДІ

Руїни невеликої піраміди, де покоїться мумія однієї з дружин Піопі I, фараона шостої династії стародавнього царства, виявили французькі археологи в районі Саккари, на південний захід від єгипетської столиці. Піраміди ще чотирьох дружин цього фараона, який жив близько 4300 років тому, були знайдені раніше. Тут же — два обеліски, один з яких, заввишки 2,2 метра, виявився в досить непоганому стані.

Ієрогліфічні написи на ньому свідчать про те, що піраміда належала не відомій досі науці цариці на ім'я Енті, другій і, схоже, улюбленій дружині фараона.

Експедиція французьких археологів, яка веде разкопки в районі Саккари вже 20 років, виявила також поховальний храм, котрий, на думку вчених, належить до піраміди самого Піопі I.

НОВИЙ РЕКОРД «ЛІВШІ»

Вагому роботу, варту реєстрації в «Книзі рекордів Гіннесса», виконав китайський любитель-каліграф Су Тіндо. Він виготовив кишенькову книжечку розміром меншу од пачки цигарок. У ній повністю вмістився багатотомний класичний роман «Сон у Червоному теремі», написаний письменником Цао Сюецінем, котрий жив ще в епоху Цінської династії (1644—1911 роки). На переписування трьох мільйонів ієрогліфів зі всесвітньовідомого класичного роману Су Тіндо знадобилося рівно 666 днів.

ХОЧЕШ ШКІРУ — БЕРИ КРОКОДИЛА

Замбійському фермерові Реду Скотту загрожує вісім років тюрми за незаконний експорт крокодилів в Іспанію на продаж. У кінці квітня цього року він зумів переправити, підкупивши місцеву митницю, 180 крокодилів. Однак іспанська митниця відмовилася приймати експортний «вантаж» і заарештувала його на кордоні. Лише за один тиждень, залишившись без корму в величезних сталевих контейнерах з водою, майже 30 рептилій загинули.

ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ АПТЕКИ

Муніципалітет затишного курортного містечка Капрі, розташованого на острові що має таку саму назву, неподалік тірренського узбережжя Італії в районі Неаполя, став ареною бурхливих суперечок між «батьками міста» довкола долі місцевої аптеки.

Річ у тому, що її власник уже багато років прямо не займається справами, тому судові власті прийняли рішення позбавити його аптекарської ліцензії. На сам будинок претендує сусідній ювелірний магазин. Аптеку не можна закривати ні в якому разі, заявляють представники одного з угруповань, оскільки вона — частина історії острова.

Справді, ця єдина аптека на Капрі була відкрита більше століття тому і досі зберегла попередній вигляд. Її, безсумнівно, відвідувало багато знаменитостей зі світу мистецтва і літератури багатьох країн.

Прихильники іншої точки зору зазначають, що закони однакові для всіх, і рішення судових властей повинно бути виконане негайно.

РЕФЕРЕНДУМ СПОТИКАННЯ

Сімферопольці в основному сприймали мітинг, влаштований РРК, абсолютно індиферентно. Але спокій цей може вибухнути з причин, які не залежать від жителів міста: моторошна сцена, яка розігралася перед Верховною Радою, була симптоматичною.

Якщо раніше РРК досить серйозно критикував голову Верховної Ради Криму Багрова, то під час останньої сесії у парку перед Верховною Радою саме РРК вивісив звернення: «Тримайся, Багров, ми з тобою!»

На знімках:

● депутат Верховної Ради Криму Галина ЛЕВЧЕНКО у перерві сесії з мітингуючими з РРК: «Крикните погромче: «Свободу Крыму!»;

● головний режисер кримського фарсу Микола БАГРОВ журналістам: «Не делайте меня главным героем».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПРИБЛИЗНО 400—500 активістів Республіканського Руху Криму (РРК) у день відкриття позачергової, VIII сесії Верховної Ради Криму створювали «робочий настрій» депутатам: «Рух, вон из Крыма!», «Хмару — на нары! Кравчука — под нары!». Міліції було майже стільки ж, скільки активістів РРК, але поводила вона себе спокійно. Про всяк випадок у дворі стояла пожежна машина, а ввечері депутатів і запрошених на сесію виводили на абсолютно темну вуличку позаду будинку Верховної Ради. Сімферопольці в основному сприймали мітинг, влаштований РРК, абсолютно індиферентно. Але спокій цей може вибухнути з причин, які не залежать від жителів міста: сцена, яка розігралася перед Верховною Радою, була симптоматичною. Кілька чоловік з синьо-жовтим прапором і гаслом «Джанкойцы с Украиной» змушені були стояти за спинами міліції, але, коли рушили від Верховної Ради, натовп кинувся за ними. У двох жінок (!) в руках були дерев'яні палиці. Цього разу інциденту не сталося — втрутилася міліція.

Не розрахували щось лідери РРК: наступного дня, 21 травня, хоча сесія ще не визначилася стосовно відміни Акта про державну самостійність, мітингуючих була ледве сотня. Акторам не доплатили?

Один з лідерів РРК, В. Кличніков, ходив по залу засідань, «обробляючи» депутатів, хоча його не раз виводили. Отже, комусь вигідно? До речі, коли депутат Васильєв від імені 19 депутатів (фракція «Демократичний Крим») виступив з протестом проти тиску на депутатів, М. Багров, незважаючи на наявність кворуму, якось легко погодився зробити перерву і пішов радитися з «м'якою опозицією» у кулуари. РРК, таким чином, виконував подвійну функцію тиску — на «свою» опозицію і на Київ.

До речі. Якщо раніше РРК досить серйозно критикував голову Верховної Ради Криму Багрова, то під час останньої сесії у парку перед Верховною Радою саме РРК вивісив звернення: «Тримайся, Багров, ми — з тобою!» Незважаючи на те, що саме Багров зробив усе (принаймні виглядало це зовні так), щоб призупинити Акт, він навіть пропонував формулювання «відмінити». А спроби скандувати «Багрова — у відставку!» якось швидко припинялися. Схоже, ролі розписані.

21 травня у газеті Верховної Ради Криму «Крымские известия» з'явилася замітка «Кто содержит РДК?». Так-от, щомісяця, цілком офіційно, 30 тисяч карбованців до каси РРК надходить від асоціації підприємств по виробництву сільськогосподарської продукції, будівництву та торговельних операцій «Импекс-55 — Крым». З приватними пожертвами на місяць виходить 100—150 тисяч карбованців. В апараті РРК — 9 звільнених працівників. Видається газета «Свободный Крым», друкуються масовими тиражами листівки. «Каждый необдуманный шаг киевских властей,— пише автор замітки,— подталкивает в ряды республиканцев все новых сторонников». З цим важко не погодитися. Якщо один з делегатів з'їзду Народного Руху України сказав: «Гуцули будуть до кінця стояти за незалежність України, але вони можуть померти з голоду»,— то в Криму такого годі чекати. Можна, звичайно, проводити радикальні економічні реформи і завойовувати прихильників, як це робить Україна.

Маю на увазі 4 мільярди, які нещодавно виділив уряд України для компенсації виробникам сільськогосподарської продукції Криму.

Голова Ради Міністрів Криму В. Курашик пояснив, як він став ворогом державної самостійності Криму: «Я просто добре знаю, що у Криму і звідки береться». Але варто було сказати вголос про це, як В. Курашик був занесений до чорних списків РРК.

21 травня виконком РРК звернувся до Прокуратури Криму з вимогою порушити кримінальну справу проти Верховної Ради за «порушення права народу Криму на референдум». Але наступного дня заяву відізвали з тої причини, що «прокуратура не займається подібними справами» (депутат з фракції РРК Мордашов). Натомість з'явилася заява виконкому РРК, опублікована в «Крымской правде» 23 травня з вимогою скликати позачергову сесію Верховної Ради і знову підняти питання про референдум, підпорядкувати керівництву республіки органи правопорядку, служби безпеки, митниці та юстиції, підписати угоду з Росією про карбованцеву зону в Криму і вирішити питання входження Криму до складу СНД...

Чого хоче Багров? На жаль, поговорити з ним так і не вдалося: «Неужели вы думаете, что сейчас до вас?» Приєднати Крим до Росії? Навряд чи він гірше за тих 18 голів міськ- та райвиконкомів знайомий з ситуацією (вони звернулися до депутатів України і Криму з обгрунтуванням необхідності керуватися законодавством України). І, звертаючись до депутатів Криму, поставив під сумнів у найближчий час придбати всі атрибути державності — армію, валюту тощо. До того ж відміна Росією Акта передачі Криму до складу України створює досить неприємний і неприйнятний для керівництва Криму стан: Крим передавався у статусі області. Доведеться виторговувати у Росії визнання автономії? А цей шлях загрожує створити неприємний прецедент уже для Росії. Бо Багров хоче більшого, ніж дав Криму Закон України про статус автономної республіки: «Остановлюсь только на главном, базисном вопросе... Принятый Закон фактически лишил нашу республику собственности». Отже, можна прогнозувати подальші дії кримського керівництва: спираючись на Росію, виторгувати якомога більше прав в України, використовуючи РРК, «Демократичний Крим», незадоволення місцевих підприємців економічною політикою України. В разі потреби підключать і татар, які дуже незадоволені відсутністю реального захисту їхніх прав з боку України. Референдум, проведення якого відкладено до розмежування повноважень між Україною та Кримом, безумовно, буде використовуватися як засіб тиску на українське керівництво. Як це може виглядати, показав один з депутатів під час сесії: пом'якшити формулювання питань, оголосити референдум дорадчим...

Звичайно, не варто ображатися на погоду, якщо вона «погана», як і на керівництво Криму за те, що веде свою гру. Просто треба чесно відповісти собі, які можуть бути наслідки цієї гри. Ідеологи РРК, звичайно, знають, чого хочуть, і роблять все свідомо. Але використовують вони отих бабусь з києками, готових бити лише за те, що «хохли». Варто пролитися крові — і керувати ситуацією буде неможливо. Невже керівництво Росії, України і Криму ще в цьому не переконалося — хоча б на прикладі Придністров'я?

Костянтин ПАРИШКУРА,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

ЗАЙНЯТИ ЧІТКУ ПОЗИЦІЮ

ДОСІ ми в Україні пишалися тим, що в нас не пролита кров на міжнаціональному грунті, але лихо вже стукає в двері. Не потрібно бути пророком, щоб уявити, як можуть розгорнутися подальші події. Проголошенням незалежності кримське керівництво фактично оголосило війну Україні. Тепер воно спішно почне створювати збройні формування під будь-якою назвою. Я думаю, що до референдуму все буде підготовлено для розгортання громадянської війни. Зупинити цей процес буде неможливо до тих пір, поки на території Криму залишатиметься хоча б одна військова частина, хоча б один корабель чужої держави. Саме під таким кутом слід розглядати проблему Чорноморського флоту: або повне підпорядкування, або негайне виведення «чужої» його частини з акваторії Криму. Занурившись у підрахунки та нескінченні торги, ми самі даємо поживу для великодержавної демагогії, зволікання, яке нині загрожує Україні величезними потрясіннями. Це ж тільки уявіть собі! Величезна кількість військ невідомо кому підлеглої армії перебуває на території України, в її вибухонебезпечній точці. Чи не час покласти край такому становищу? Навіть, якщо для цього потрібно вийти з СНД. Адже немає нічого дорожчого за мир у власному домі. З Росією, звичайно, потрібно жити в дружбі й злагоді. Але зайнявши чітку позицію щодо останніх кримських подій.

Олександр ДРАНДАР.

Українка
Обухівського району
Київської області.

...ІДУМ ...АННЯ

На знімках:

● депутат Верховної Ради Криму Галина ЛЕВЧЕНКО у перерві сесії з мітингуючими з РРК: «Крикните погромче: «Свободу Крыму!»;

● головний режисер кримського фарсу Микола БАГРОВ журналістам: «Не делайте меня главным героем».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

...рхов- ...иські ...мітка ...Так- ...іцій- ...ків до ...асо- ...ироб- ...ської ...т о ...«Им- ...при- ...0 ти- ...араті ...аців- ...«Сво- ...оться ...івки. ...шаг ...е ав ...ивает ...все ...цим ...Якщо ...На ...казав: ...кінця ...Ук- ...ь по-

мерти з голоду»,— то в Криму такого годі чекати. Можна, звичайно, проводити радикальні економічні реформи і завойовувати прихильників, як це робить Україна.

Маю на увазі 4 мільярди, які нещодавно виділив уряд України для компенсацій виробникам сільськогосподарської продукції Криму.

Голова Ради Міністрів Криму В. Курашик пояснив, як він став ворогом державної самостійності Криму: «Я просто добре знаю, що у Криму і звідки береться». Але варто було сказати вголос про це, як В. Курашик був занесений до чорних списків РРК.

21 травня виконком РРК звернувся до Прокуратури Криму з вимогою порушити кримінальну справу проти Верховної Ради за «порушення права народу Криму на референдум». Але наступного дня заяву відізвали з тої причини, що «прокуратура не займається подібними справами» (депутат з фракції РРК Мордашов). Натомість з'явилася заява виконкому РРК, опублікована в «Крымской правде» 23 травня з вимогою скликати позачергову сесію Верховної Ради і знову підняти питання про референдум, підпорядкувати керівництву республіки органи правопорядку, служби безпеки, митниці та юстиції, підписати угоду з Росією про карбованцеву зону в Криму і вирішити питання входження Криму до складу СНД...

Чого хоче Багров? На жаль, поговорити з ним так і не вдалося: «Неужели вы думаете, что сейчас до вас?» Приєднати Крим до Росії? Навряд чи він гірше за тих 18 голів місько- та райвиконкомів знайомий з ситуацією (вони звернулися до депутатів України і Криму з обгрунтуванням необхідності керуватися законодавством України). І, звертаючись до депутатів Криму, поставив під сумнів у найближчий час придбати всі атрибути державності — армію, валюту тощо. До того ж відміна Росією Акта передачі Криму до складу України створює досить неприємний і неприйнятний для керівництва Криму стан: Крим передавався у статусі області. Доведеться виторговувати у Росії визнання автономії? А цей шлях загрожує створити неприємний прецедент уже для Росії. Бо Багров хоче більшого, ніж дав Криму Закон України про статус автономної республіки: «Остановлюсь только на главном, базисном вопросе... Принятый Закон фактически лишил нашу республику собственности». Отже, можна прогнозувати подальші дії кримського керівництва: спираючись на Росію, виторгувати якомога більше прав в України, використовуючи РРК, «Демократичний Крим», незадоволення місцевих підприємців економічною політикою України. В разі потреби підключать і татар, які дуже незадоволені відсутністю реального захисту їхніх прав з боку України. Референдум, проведення якого відкладено до розмежування повноважень між Україною та Кримом, безумовно, буде використовуватися як засіб тиску на українське керівництво. Як це може виглядати, показав один з депутатів під час сесії: пом'якшити формулювання питань, оголосити референдум дорадчим...

Звичайно, не варто ображатися на погоду, якщо вона «погана», як і на керівництво Криму за те, що веде свою гру. Просто треба чесно відповісти собі, які можуть бути наслідки цієї гри. Ідеологи РРК, звичайно, знають, чого хочуть, і роблять все свідомо. Але використовують вони отих бабусь з кийками, готових бити лише за те, що «хохли». Варто пролитися крові — і керувати ситуацією буде неможливо. Невже керівництво Росії, України і Криму ще в цьому не переконалося — хоча б на прикладі Придністров'я?

Костянтин ПАРИШКУРА,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Як уже повідомлялося, Верховна Рада Криму прийняла постанову про припинення до 10 червня 1992 року своєї постанови від 5 травня «Про проведення загальнокримського референдуму», щоб за цей час провести консультації і здійснити розмежування повноважень між Україною та автономною республікою Крим. Ініціатор проведення референдуму — Республіканський Рух Криму — 26 травня звернувся до громадян Республіки Крим, в якому, зокрема, зазначається, що «на випадок подальшого нехтування вимог народу Криму Республіканський Рух Криму залишає за собою право закликати громадян Криму до актів громадянської непокори».

Хочу зауважити, що після позачергової сесії Верховної Ради Криму пристрасті на півострові начебто вщухли. Принаймні, зовні все спокійно. Я зустрівся з лідерами партій і рухів півострова, народними депутатами Криму, попросив їх висловитися з приводу референдуму. Отже, аргументи «за» ми чули.

АРГУМЕНТИ «ПРОТИ»

Голова О[illegible]ізації кримськотатарського народу, заступник голови Меджлісу Рефат ЧУБАРОВ заявив: «Референдум — шлях у безвихідь. Адже, створивши в Криму російську автономію, яку потім помилково або з нерозуміння затвердила Верховна Рада України, ВР Криму знехтувала право нашого народу на самовизначення. Приймаючи Конституцію, ВР Криму також знехтувала наші права. Кримські татари, природно, не братимуть участі у референдумі, якщо він відбудеться. Але хоті[illegible]ся б, аби з[illegible]овий глузд у[illegible]одей вс[illegible]національностей в Криму нарешті переміг і щоб вони або голосували проти так званої незалежності, або, як і ми, бойкотували референдум. Скасуванн[illegible] актів 1954 року ВР Ро[illegible]кої [illegible]ерації вважаєм[illegible] за втру[illegible]ння у внутрішні справи незалежної України, порушення двостороннього договору, укладеного між Україною та Росією 19 листопада 1990 року, а також Хельсінкських угод».

«Протизаконним і абсурдним» назвав референдум співголова російського руху **«Громадянський форум Криму» Віктор ПАНТЮХІН.** Він вважає, що «необхідно провести міжнародну експертизу на право проведення такого опитування».

Голова парламентської фракції [illegible]ВР Кри[illegible] «Демократичн[illegible] Крим» [illegible]й КОМОВ сказав: «Я неодноразово підкреслював і наполягаю на цьому сьогодні, що не можна проводити референдум з таким формулюванням: «Ви за незалежну Республіку Крим в союзі з іншими державами?» Адже потім його підсумки можна буде тлумачити як завгодно. Давайте не будемо обманювати ні себе, ні виборців. Давайте запитаємо у них: «Чи ви за Крим у складі Росії, чи у складі України, чи за незалежний Крим?» Але навіть такому референдуму потрібне політичне, економічне і екологічне обгрунтування — я абсолютно переконаний, що Крим може досягти свого розквіту тільки у складі незалежної України».

«Хочу з усією відповідальністю заявити, що всі українські партії і рухи Криму рішуче виступають проти референдуму,— сказав **голова крайової організації Руху Валентин ТАМБОВЦЕВ.**— Референдум призведе до загострення міжнаціональних стосунків на півострові. Це однозначно. Допускаю, що таке опитування можна було б провести, але тільки за згодою чотирьох сторін: України, Росії, Криму і Меджлісу кримськотатарського народу».

Народний депутат Верховної Ради Криму Вадим КОЛІСНИЧЕНКО, виступаючи по Кримському телебаченню, зауважив, що «Голова Верховної Ради Криму Микола Багров веде дуже нечесну гру. Щоб змінити рішення про проведення референдуму, ми шукаємо якісь дивні ходи... Нам кажуть лідери РРК, що, мовляв, підписи зібрано і край. А якщо ми завтра зберемо підписи, щоб виселити всіх, у кого голубі очі, — що, з цього приводу проводити референдум? Референдум — це політичний балаган... І ще про одне. Росія скасовала рішення ВР СРСР, то чому б їй не скасувати рішення Конгресу США? Багато заяв нині надходить від командування Чорноморського флоту — кажуть, що флот був і повинен бути російським — тобто, має бути флотом міфічного СНД».

Колісниченко переконаний, що «військові не повинні втручатися в політику — вони мусять бути поза нею».

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент «Голосу України».
Крим.

«НУМО, ЩЕ РАЗ!»

Згадався старий анекдот про те, як синок захищав татуся:
— То це ви мого татуся били?
— Ну, я...
— Нумо, спробуйте ще раз!
Той «спробував» так, що татусь кров'ю заюшився.
— Нумо-нумо ще раз!
Татусь і скрутився.
— А-а-а, то ви так?! Нумо ще хоч раз вдарте!
— Ну, якщо ти так просиш, будь ласка!
...Татусь і душу Богові віддав.

Так оце дивлюся, слухаю і читаю про кримські події і дивуюсь, і обурююсь. Хто хоче — їде в Україну, в Крим з інших держав, що хоче робить, веде відкриту антиукраїнську пропаганду. З'їжджаються «донські козаки» для «защиты Крыма от бандеровцев», порушуються українські закони, відривають частину України — Крим. Розперезалась купка шовіністів-сепаратистів, політичних авантюристів, що ведуть Україну до нового кривавого Карабаху та Придністров'я.

А синочки неньки-України — Президент, уряд, Верховна Рада — все кажуть: «Нумо, ще раз!»

Та козі ясно, що таке потурання кримським сепаратистам, такі пацифістські настрої українського керівництва до добра не доведуть. Треба негайно навести порядок у своєму домі: ввести президентське правління в Криму, розпустити антиукраїнську шовіністичну Верховну Раду Криму та ін. В противному разі навіщо Україні керівництво, яке не в змозі навести порядок у молодій державі?

Чи так нічому й не навчила вас історія, шановні товариші-панидобродії?

Григорій ЯКИМЕНКО.

Дніпродзержинськ
Дніпропетровської області.

...ПОЗИЦІЮ

...ки та нескінченні торги, ми ...ю поживу для великодержавної ..., зволікання, яке нині загрожує ... величезними потрясіннями. Це ... уявіть собі! Величезна кількість ...евідомо кому підлеглої армії пе... на території України, в її ви...зпечній точці. Чи не час покласти край такому становищу? Навіть, якщо для цього потрібно вийти з СНД. Адже немає нічого дорожчого за мир у власному домі. З Росією, звичайно, потрібно жити в дружбі й злагоді. Але зайнявши чітку позицію щодо останніх кримських подій.

Олександр ДРАНДАР.

Українка
Обухівського району
Київської області.

ХІБА ВИ... ЩО КРИВА...

ПЕРЕДІ мною дані, що їх оприлюднило Кримське управління статистики в газеті РДК «Свободный Крым» за березень 1992 року. Матеріал називається «Экономика Крыма в зеркале статистики». Як видно з передмови, головне завдання публікації — переконати кримчан, що Україна оббирає півострів до нитки, не даючи нічого натомість, і що за умови незалежності їм житиметься краще. Далі йдуть цифри, які за тверезого осмислення означають не що інше, як те, що це просто цифри. Бо, скажімо, про що свідчать такі дані: з Криму вивозиться до 70 тисяч тонн овочів і до 115 тисяч тонн фруктів? По-перше, це ще аж ніяк не свідчить, що ці овочі та фрукти вивозяться до материкової України. Та саме це намагається довести статистичними даними РРК. По-друге, невідомо, що означають 70 чи 115 тисяч тонн? Скільки це у відсотковому відношенні до вирощеного? А до того ж важливо, що переважна більшість продукції збирається з площ, зрошуваних водами Дніпра.

Що стосується проблем забезпечення Криму паливно-енергетичними ресурсами, водою, стану промисловості, курортно-рекреаційного господарства півострова, то, щоб не повторюватися, відсилаю читачів до статті «Велика суперечка між Бельбеком і Дніпром», вміщеної в «ГУ» від 21 травня цього року. За нову статтю змусив мене взятися той факт, що в попередній зв'язки України з Кримом розглядалися на макроекономічному рівні, а «Свободный Крым» запропонував конкретні цифри, тож думаю, потрібно проаналізувати і їх.

На перший погляд, коли читаєш дані Кримського статуправління, складається враження, що Україна якщо й існує нині, то тільки завдяки Криму. Що мали на меті автори, відомо. Але звісно, що з-поміж іншого вони не могли не згадати про ті товари та сировину, що їх постачає Україна в Крим. І хоч сказано про це з деякою сором'язливістю, але і з цього матеріалу бачимо, що з України таки дещо надходить. Як-от 85 відсотків електроенергії, весь зріджений газ, бензин, дизельне паливо, вугілля, прокат, лісоматеріали, лінолеум. Та навіть з огляду на таку скупість статистів дивним видається твердження про те, що з Криму, ясно, що в Україну, щорічно вивозиться продукції на суму близько 16—16,5 мільярда карбованців, а завозиться — на 2—2,5 мільярда. Невже справді Україна так обкрадає півострів?

Та почитаймо іще одну публікацію на цю тему («Мегаполіс-експрес», 13 травня цього року), в якій також знаходимо посилання на Кримське управління статистики. І хоча мета цих посилань дещо інша: довести, що Крим не може існувати без Росії, але й там подибаємо таке: за даними того ж Кримського управління статистики, в 1991 році з Криму в Україну вивезено виробничо-технічної продукції на загальну суму 1 мільярд 2 мільйони карбованців, а отримано з України на 1 мільярд 28 мільйонів. Це вже дещо ближче до реальності, хоча, здається, й ці розрахунки хибують на об'єктивність.

Щоб зрозуміти пригоди

цифр, які зале... тування мож... протилежного з... мо підійти до п... бальних масшт... мо для прикла... що, за довідк... ління Криму, ... вивозиться до ... продукції маш... Але, по-перше ... таки аж ніяк н... вся ця продук... ється в Україн... ми маємо вра... коштом ця про... ляється. Давш... це запитання, ... все не так пр... щуть статисти, ... що чи не весь ... го виготовляє ... шинобудівна ... Криму, і чи не ... сурси, що заб... боту його під... ходять саме з ... дані про те, щ... ляє і що в ньо... дуже й дуже в... ли зважимо і н... ні фактори, т... що за рахуно... робництва на ... роблять лише ... швейну галант... побутової хімі... шкарпеткові в... го ж і по това... споживання вв... му переважає ... ням на 600 м... ванців за ціна... Можна додати ... забув написат... Крым»: крім ... продукції та ... Криму з Укра... надходять тако... матура, поліпр... етиловий спир... автоматичні те... ції, різноманіт...

Виробничо...
по Кримо...

Назва

Виробництво ...
сільгосппродукці...
Чистий прибуто...
від зрошування...
Виробництво сіл...
з 1 га
Виробництво зе...
Виробництво ко...
корм. од.

Забір води з д...
Підземні води
Водосховища
Ставки
Річний стік
Дніпровська во...
Ра...

На знімку:

ося, Верховна Рада Криму прийняла по-
ія до 10 червня 1992 року своєї постано-
проведення загальнокримського референ-
іс провести консультації і здійснити роз-
ь між Україною та автономною респуб-
проведення референдуму — Республі-
- 26 травня звернувся до громадян Рес-
, зокрема, зазначається, що «на випадок
вимог народу Криму Республіканський
собою право закликати громадян Криму
непокори».
після позачергової сесії Верховної Ра-
а півострові начебто вщухли. Принаймні,
зустрівся з лідерами партій і рухів пів-
епутатами Криму, попросив їх висловити-
ндуму. Отже, арагументи «за» ми чули.

УМЕНТИ
РОТИ»

ізації
народу,
еджлісу
заявив:
к у без-
зши в
ономію,
або з
ла Вер-
, ВР
аво на-
ловизна-
Консти-
ож зне-
Крим-
о, не
еферен-
удеться.
овий
націо-
нареш-
ли або
званої
і ми,
рендум.
4 року
ерації
ння у
езалеж-
ня дво-
, укла-
та Ро-
990 ро-
нкських

абсурд-
ерендум
руху
м Кри-
ЮХІН.
обхідно
експер-
ведення

ентської
«Демо-
ий КО-
норазо-
наполя-
і, що
я рефе-
рмулю-
алежну
союзі з
Адже
можна
авгодно.
обманю-
ців. Да-
іх: «Чи
і Росії,
, чи за

незалежний Крим?» Але навіть такому референдуму потрібне політичне, економічне і екологічне обгрунтування — я абсолютно переконаний, що Крим може досягти свого розквіту тільки у складі незалежної України».

«Хочу з усією відповідальністю заявити, що всі українські партії і рухи Криму рішуче виступають проти референдуму,— сказав **голова крайової організації Руху Валентин ТАМБОВЦЕВ.**— Референдум призведе до загострення міжнаціональних стосунків на півострові. Це однозначно. Допускаю, що таке опитування можна було б провести, але тільки за згодою чотирьох сторін: України, Росії, Криму і Меджлісу кримськотатарського народу».

Народний депутат Верховної Ради Криму Вадим КОЛІСНИЧЕНКО, виступаючи по Кримському телебаченню, зауважив, що «Голова Верховної Ради Криму Микола Багров веде дуже нечесну гру. Щоб змінити рішення про проведення референдуму, ми шукаємо якісь дивні ходи... Нам кажуть лідери РРК, що, мовляв, підписи зібрано і край. А якщо ми завтра зберемо підписи, щоб виселити всіх, у кого голубі очі, — що, з цього приводу проводити референдум? Референдум — це політичний балаган... І ще про одне. Росія скасувала рішення ВР СРСР, то чому б їй не скасувати рішення Конгресу США? Багато заяв нині надходить від командування Чорноморського флоту — кажуть, що флот був і повинен бути російським — тобто, має бути флотом міфічного СНД».

Колісниченко переконаний, що «військові не повинні втручатися в політику — вони мусять бути поза нею».

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент «Голосу України».
Крим.

О, ЩЕ РАЗ!»

дот про те, як синок захищав татуся:
ся били?

е раз!
, що татусь кров'ю заюшився.

Нумо ще хоч раз вдарте!
росиш, будь ласка!
і віддав.
ухаю і читаю про кримські події і диву-
оче — їде в Україну, в Крим з інших дер-
веде відкриту антиукраїнську пропаганду.
козаки» для «защиты Крыма от бандеров-
аїнські закони, відривають частину Украї-
ась купка шовіністів-сепаратистів, політич-
ведуть Україну до нового кривавого Кара-

країни — Президент, уряд, Верховна Рада
ще раз!»
е потурання кримським сепаратистам, та-
українського керівництва до добра не до-
навести порядок у своєму домі: ввести пре-
Криму, розпустити антиукраїнську шові-
у Криму та ін. В противному разі навіщо
е не в змозі навести порядок у молодій

авчила вас історія, шановні товариші-пани-

Григорій ЯКИМЕНКО.

області.

ХІБА ВИННЕ ДЗЕРКАЛО, ЩО КРИВА СТАТИСТИКА?

Коментар спецкора

ПЕРЕДІ мною дані, що їх оприлюднило Кримське управління статистики в газеті РДК «Свободный Крым» за березень 1992 року. Матеріал називається «Экономика Крыма в зеркале статистики». Як видно з передмови, головне завдання публікації — переконати кримчан, що Україна оббирає півострів до нитки, не даючи нічого натомість, і що за умови незалежності їм житиметься краще. Далі йдуть цифри, які за тверезого осмислення означають не що інше, як те, що це просто цифри. Бо, скажімо, про що свідчать такі дані: з Криму вивозиться до 70 тисяч тонн овочів і до 115 тисяч тонн фруктів? По-перше, це ще аж ніяк не свідчить, що ці овочі та фрукти вивозяться до материкової України. Та саме це намагається довести статистичними даними РРК. По-друге, невідомо, що означають 70 чи 115 тисяч тонн? Скільки це у відсотковому відношенні до вирощеного? А до того ж важливо, що переважна більшість продукції збирається з площ, зрошуваних водами Дніпра.

Що стосується проблем забезпечення Криму паливно-енергетичними ресурсами, водою, стану промисловості, курортно-рекреаційного господарства півострова, то, щоб не повторюватися, відсилаю читачів до статті «Велика суперечка між Бельбеком і Дніпром», вміщеної в «ГУ» від 21 травня цього року. За нову статтю змусив мене взятися той факт, що в попередній зв'язки України з Кримом розглядалися на макроекономічному рівні, а «Свободный Крым» запропонував конкретні цифри, тож думаю, потрібно проаналізувати і їх.

На перший погляд, коли читаєш дані Кримського статуправління, складається враження, що Україна якщо й існує нині, то тільки завдяки Криму. Що мали на меті автори, відомо. Але звісно, що з-поміж іншого вони не могли не згадати про ті товари та сировину, що їх постачає Україна в Крим. І хоч сказано про це з деякою сором'язливістю, але і з цього матеріалу бачимо, що з України таки дещо надходить. Як-от 85 відсотків електроенергії, весь зріджений газ, бензин, дизельне паливо, вугілля, прокат, лісоматеріали, лінолеум. Та навіть з огляду на таку скупість статистів дивним видається твердження про те, що з Криму, ясно, що в Україну, щороку вивозиться продукції на суму близько 16—16,5 мільярда карбованців, а завозиться — на 2—2,5 мільярда. Невже справді Україна так обкрадає півострів?

Та почитаймо іще одну публікацію на цю тему («Мегаполіс-експрес», 13 травня цього року), в якій також знаходимо посилання на Кримське управління статистики. І хоча мета цих посилань дещо інша: довести, що Крим не може існувати без Росії, але й там подибаємо таке: за даними того ж Кримського управління статистики, в 1991 році з Криму в Україну вивезено виробничо-технічної продукції на загальну суму 1 мільярд 2 мільйони карбованців, а отримано з України на 1 мільярд 28 мільйонів. Це вже дещо ближче до реальності, хоча, здається, й ці розрахунки хибують на об'єктивність.

Щоб зрозуміти пригоди цифр, які залежно від трактування можуть набувати протилежного значення, маємо підійти до проблеми в глобальних масштабах. Візьмемо для прикладу той факт, що, за довідкою статуправління Криму, з півострова вивозиться до 90 відсотків продукції машинобудування. Але, по-перше, це знову ж таки аж ніяк не означає, що вся ця продукція поставляється в Україну. А по-друге, ми маємо врахувати, яким коштом ця продукція виробляється. Давши відповідь на це запитання, побачимо, що все не так просто, як пишуть статисти, бо виявиться, що чи не весь метал, з якого виготовляє продукцію машинобудівна промисловість Криму, і чи не всі енергоресурси, що забезпечують роботу його підприємств, надходять саме з України. Тому дані про те, що Крим виробляє і що в нього відбирають, дуже й дуже відносні. Бо коли зважимо і на всі попередні фактори, то знатимемо, що за рахунок власного виробництва на півострові виробляють лише телевізори, швейну галантерею, товари побутової хімії, панчішно-шкарпеткові вироби. До того ж і по товарах народного споживання ввезення до Криму переважає над вивезенням на 600 мільйонів карбованців за цінами 1991 року. Можна додати й те, про що забув написати «Свободный Крым»: крім переліченої продукції та сировини до Криму з України повністю надходять також сталева арматура, поліпропілен, стирол, етиловий спирт, тролейбуси, автоматичні телефонні станції, різноманітні кабелі, компакт-касети, цукор тощо. Тому коли продовжувати в дусі статистики, то показовим є той факт, що доходи бюджету Криму всіх рівнів становлять 14,8 мільярда карбованців, а витрати — більш як 22 мільярди. Така ось статистика.

А ЩО Ж сільське господарство? Тут також цифри підібрані таким чином, щоб акцентувати увагу на тій продукції, що вивозиться з республіки. Але й вони переконливі тільки на перший погляд. Щоб мене не звинуватили в голослівності і тенденційності, надалі посилатимуся на збірник матеріалів, що його видало Кримське обласне виробниче управління меліорації і водного господарства у 1989 році.

До 1963 року, коли на півострів прийшла «велика вода», кримська земля не повертала навіть посіяного, тож таврійські степи вважалися майже не придатними для обробітку. Про це маємо безліч свідчень тогочасних науковців. А що дав Криму канал, видно з таких даних. Валове виробництво сільськогосподарської продукції (у грошовому вираженні) у 1988 році порівняно з 1963 роком, тобто до будівництва ПКК, зросло в 4,8 раза, виробництво зерна — у 2 рази, м'яса — у 3,2 раза, молока — у 2,7 раза, фруктів — у 5 разів, овочів — у 2,2 раза. Крім того, виробництво кормів зросло в 3,3 раза, що дозволило збільшити поголів'я худоби в 1,4 раза, свиней — в 1,6 раза. Надої молока від кожної корови збільшилися з 1841 кілограма в 1963 році до 3260 кілограм у 1987 році. Що тоді означають наведені в «Свободном Крыме» дані про те, що з 860 тисяч тонн молока, що їх виробляє Крим, 33 тисячі тонн вивозяться за межі республіки? Воістину не бачимо пенька в своєму оці. Та коли вже пішло на те, щоб порівнювати цифри, то буду продовжувати. Виробництво сільськогосподарської продукції на землях, що зрошуються, за період, який минув з часу введення в дію ПКК, збільшилося у 40,2 раза, чистий доход від зрошення — 15,6 раза, виробництво кормів — у 24 рази. А на 1988 рік із зрошуваних посівних площ, що займали десь близько 20 відсотків загальної площі сільгоспугідь, область отримувала понад 50 відсотків усієї валової продукції рослинництва, в тому числі кукурудзи — 92,5 відсотка, рису — 100, кормових коренеплодів — 84,3, сої — 85,7, багаторічних трав на сіно — 70,3, овочів — 92, фруктів — 77,4 відсотка. Коли ж порівнювати поливний та неполивний гектари, то побачимо, що з кожного поливного гектара у 1989 році отримано продукції на суму 1302 карбованці, тоді як з неполивного — лише на 398. Іншими словами, кожний поливний гектар в Криму працює за тричотири неполивні. І хай вибачають мені читачі за надмір цифр, але для повного розуміння ситуації наведу їх ще один блок. Сьогодні на землях, що зрошуються, щороку вирощується 765 тисяч тонн зерна, 65 тисяч тонн сої, 372 тисячі тонн овочів, 526 тисяч тонн ягід та фруктів, 218 тисяч тонн винограду тощо. Тобто майже всі овочі, фрукти, зернові, а відтак і м'ясо, молоко, яйця забезпечуються за рахунок поливних площ.

НА ЦЬОМУ Б і закінчити, але хотів би нагадати ще один нюанс. Даремно кримчан запевняють у тому, що з відділенням республіки від України всі перераховані в статистичному зведенні продукти та товари залишатимуться для місцевих жителів, бо, по-перше, будь-яка країна, щоб вижити, шукає ринки збуту для своєї продукції, якої в неї надлишок, і за виручені гроші закуповувати те, чого не вистачає. А як ми бачимо, не вистачає в Криму багато чого. І, по-друге, навіть коли б «незалежний» Крим забажав залишати всі товари в республіці, то цього ніколи не станеться. Бо та країна, до якої так горнеться РДК і чекає, коли нарешті якийсь катаклізм у Чорному морі зрушить півострів з місця і приєднає його до Росії, саме тому й виношує плани загарбання Криму, що, як вважають російські експерти, **«...в связи с положением в Закавказье резко возрастает роль Крыма как уникальной курортной зоны и поставщика многих видов южных культур в Россию (ранние фрукты и овощи, ценные масличные культуры, виноделие и т. д.)»** («Літературна Україна» за 14 травня ц. р.).

Тож кримчанам є над чим подумати перед тим, як віддати свій голос на референдумі, бо та гра, яку затіяли діячі РДК, явно не в підкидного дурня.

Сергій ЛАВРЕНЮК,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Виробничо-економічні показники на зрошуваних землях по Кримській області до будівництва ПКК (1963 р.) і в 1988 році

Назва	Одиниця виміру	Одержано фактично у 1963 р.	Одержано фактично у 1988 р.	У скільки разів збільшено
Виробництво сільгосппродукції	млн. крб.	11	142,4	40,2
Чистий прибуток господарств від зрошування	»	7,7	120,0	15,6
Виробництво сільгосппродукції з 1 га	крб/га	197	1302	6,6
Виробництво зерна	тис. т	1	544,1	544
Виробництво кормів, корм. од.	»	37,7	890	23,6

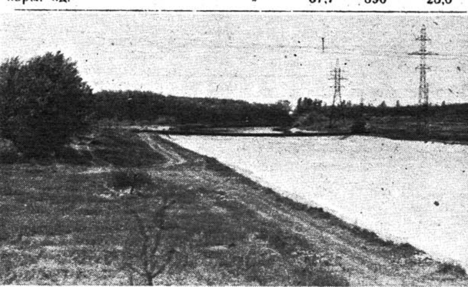

Водний баланс Криму за 1988 рік

Забір води з джерел, млн. м³		Водоподача, млн. м³	
Підземні води	292	Зрошення	2180
Водосховища	367	С.г. водопостачання	166
Ставки	15	Комунальне і промислове водопостачання	480
Річний стік	37	Рибне господарство	47
Дніпровська вода ПКК	2675	Випаровування та фільтрація	513
Разом:	3386	Разом:	3386

На знімку: Північно-Кримський канал.

Віктор ПАХМУРНИЙ:

«АЛКОГОЛІЗМ НЕПЕРЕМОЖНИЙ, ДОКИ СУСПІЛЬСТВО ЙОГО КУЛЬТИВУЄ»

Віктору Анатолійовичу й сьогодні немає сорока, а обласним наркологом він став ще зовсім молодим. Як запевняє — саме завдяки цьому. Хто з маститих має бажання марнувати час на громадське навантаження? Ось і «виявили довіру». А тут — боротьба з пияцтвом. Слідом за іншими обласними центрами Ужгород відкрив наркодиспансер. Його головним і став Пахмурний. Саме так це викладає він сам. Мені ж здається: обласне медичне керівництво побачило в ньому незвичайну людину, спеціаліста, здатного на пошук. Працювати йому не заважали, але не більше. Бо й до думок його не дослухались. А шкода. Справу він запропонував справжню. Втім, судіть самі.

— Вікторе Анатолійовичу, ви представляєте офіційну структуру, яка в свідомості обивателя пов'язується з традиційними підходами до проблеми. Чи правильно це?

— Ні, звичайно. У всякому разі, в нашому диспансері вивчають, досліджують та використовують різні методики лікування алкоголізму: поряд з традиційними «працюють» голковколювання, психотерапія, їх комбінації. Шукаємо нові форми організації справи. Серед перших почали використовувати госпрозрахунок. У хворого, який наважився лікуватися, є вибір: пройти традиційний 45-денний курс, працюючи в спеціально призначених для цього місцях, пройти напружений курс і не працювати, але заплатити, пройти такий курс анонімно, не працюючи, — він також платний, але дорожчий.

— Ви кажете про тих, хто наважився. А ось наші читачі запитують: чи можна вилікувати тих, хто ще не дійшов рятівного рішення?

— Це пусте. На жаль, хворі цієї категорії мають пройти свій шлях для того, щоб одного разу, зрозумівши його, жахнутися й запалитися бажанням з нього зійти. Або — не захотіти. Тут уже залишається покладатися на долю. Інша річ — витягнути із запою, припинити якого сам хворий не спроможний. Це конче треба робити, хоч би як пацієнт не опирався. Інших по кілька разів доводиться силою приводити до тями — й одного разу людина наважується та промовляє: «Лікарю, допоможіть».

— Наскільки зрозуміла, посилений курс лікування — це ваш і ваших колег винахід. Але тривалість традиційного чимось була продиктована...

— Вважалося, що після 40 діб може початися так зване сухе похмілля. Аби в цей час не втратити пацієнта, його й тримають 45 діб. Практика ж показує, що воно може настати й через рік. Просто треба людину підготувати до можливих ускладнень, щоб вона знала, як їй поводитися й куди звертатися по допомогу. А власне лікування цілком вкладається в 24 дні, тобто хворий може пройти курс протягом відпустки, нікого не ставлячи до відома про це. Погодьтесь, це важливий психологічний чинник.

— Але поговоримо про економічний. Госпрозрахунок — справа хороша. Та багато хто з наркологів вважає: щоб допомогти хворому наважитися на лікування, треба з нього грошей не брати, а навпаки, сплачувати йому лікарняний.

— Я рішуче проти. Бачте, однією з особливостей хворих на алкоголізм є те, що вони схильні до паразитування. Коли б не це, хіба

Про пороки та пророків

пропивали б вони зарплату, речі з дому? Захворювання позбавляє їх почуття сорому — в цьому й полягає трагедія. Дайте їм бюлетень — вони будуть нескінченно «лікуватися». Турбота суспільства має виражатися в іншому — у створенні такої атмосфери, яка б не провокувала у хворого зривів. Як ставляться до людей, які наважилися вилікуватися від алкоголізму в цивілізованих, як ми кажемо, країнах? Варто в компанії сказати, що ти просто не вживаєш, — і тебе нізащо не змушуватимуть пити. У нас же мало того, що зневажливо подивляться, та ще й скажуть щось образливе, а то й за спиною поб'ються об заклад: зап'є — не зап'є? Зрештою, у наших пацієнтів виникає комплекс, який вони несуть в собі все життя, навіть якщо ніколи більше не торкаються до спиртного. Та що суспільство, коли навіть у сім'ї така людина не почувається безпечно. Деякі пацієнти розповідають: їхні домашні зовсім не проти, коли вони трохи пригублять на Новий рік або на День Перемоги. А їм не можна навіть трохи, ніколи — ні за яких обставин. Вони мають такий обмін речовин (до речі його мають до 11 відсотків населення північних широт), за якого дуже швидко формується алкогольна залежність. Вдруге її можна й не подолати, отже, краще не спокушати долю. В ідеалі сім'я, де є хворий на алкоголізм, повинна змінити свій спосіб життя так, щоб стати йому гаванню, в якій би він був убезпечений від провокацій. Та де там! Адже — дні народження, проводи в армію, поминання та мало чого. І рідні та близькі... посилають хворого в чергу по спиртне, а то й просять розливати.

Незахищеність наших пацієнтів у сім'ї та суспільстві спонукала нас узяти на себе ще одну функцію: в орендованому для анонімного лікування приміщенні збиратимуться «анонімні алкоголіки».

— Доводиться чути — знову ж від наркологів, що алкоголіки — це, як правило, люди, котрі змінили свою пристрасть. Вони стали заядлими курцями, інші — кавоманами...

— Пити каву краще, ніж горілку. Це по-перше. А по-друге... Ми часто чуємо за алкоголіків: «хороший швець, але...», «талановитий художник, та от...», «чудовий актор, лише...». Бо ж ідеться про людей певного душевного складу, котрі з різних причин не змогли реалізувати свій потенціал. Вони й працюють запойно.

— Ви і ваші колеги робите таку потрібну справу, але чула в обласному управлінні охорони здоров'я: диспансер збираються закривати.

— Збираються, і я не проти. Ця структура, хоч як її вдосконалюй, застаріла. Наркологічна служба вимагає докорінної перебудови. Я запропонував би таку схему: кілька дезінтоксикаційних і лікувальних пунктів на область та інститут дільничних наркологів, які б постійно стежили за своїми пацієнтами, могли б у разі потреби прийти на допомогу. Знаєте, чим я підтримую кількох своїх давніх пацієнтів? Тим, що налагодив з ними звичайні людські стосунки. Можу вечором зайти чайку випити, погомоніти про життя. Уже одне те, що людина знає: до неї можуть зайти будь-якої хвилини, допомагає інколи утриматися від спокуси. Крім того, є можливість поділитися своїми тривогами, дістати пораду, розвіяти якісь сумніви. Такий шанс мав би кожен хворий при наявності дільничних наркологів.

— Ви сказали, що запропонували б. А пропонували?

— Звичайно.

— То й що?

— Та нічого. Поки що йдеться про закриття диспансеру і тільки. Хочу сподіватися, що злам застарілої структури триватиме паралельно зі створенням нової, компенсуючої. У противному разі постраждають і пацієнти, і спеціалісти, декотрі з яких залишаться без роботи. Про себе я не хвилююсь — маю кілька пропозицій, у тому числі й за кордоном.

— І готові їхати?

— Не хотілося б. Та коли у нас не захочуть або не зможуть перебудовуватися...

— Будемо сподіватися, що захочуть. А поки — дякую за бесіду.

Марина ДЯТЛОВА,
оглядач з питань охорони здоров'я.

НАДЕЖНОСТЬ — НАШ ДЕВИЗ!

Восточно-Украинская региональная ассоциация международных автомобильных перевозчиков (ВУР АСМАП)

Своевременно, в указанный срок, с надежной гарантией сохранности от ворот вашей фирмы до базы партнера (заказчика) без перегрузок и переоформлений, по ценам ниже среднеевропейских ВУР АСМАП доставит груз в ЛЮБУЮ ТОЧКУ ЕВРОПЫ.

Мы станем надежным связующим звеном с вашими сегодняшними и завтрашними зарубежными партнерами.

Долгосрочное взаимовыгодное сотрудничество с ВУР АСМАП — залог вашего успеха. Ассоциация располагает автомобилями и полуприцепами производства Швеции, Германии, Франции, которые отвечают мировым стандартам.

С предложениями обращаться по телефонам в Харькове: 29-74-34, 27-36-07, 27-26-64.
Телефакс 29-36-63, 27-69-83.
Телетайп 125757 КОДРЫ. 125110 УТРО
Телекс 331 037 BLAGO SU 311 031 PASAG SU

КРОСВОРД

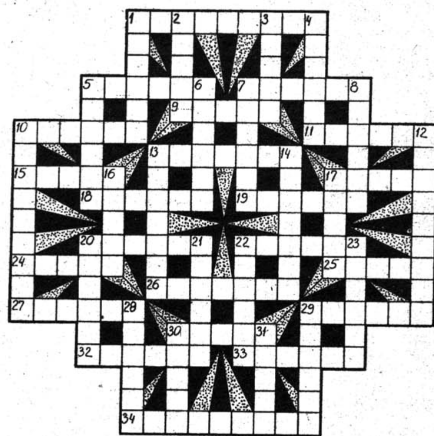

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Українська княгиня, фундаторка Густинського, Ладанського та Мгарського монастирів. 5. Старовинний герб України. 7. Український вчений, дослідник давньої української історії та праукраїнської астральної міфології. 9. Австралійський сумчастий ведмідь. 10. Періодичне друковане видання. 11. Безглуздя, нісенітниця. 13. Футболіст київського «Динамо». 15. Надприродна істота, що є посередником між Богом і людьми. 17. Споруда для ремонту літаків. 18. Співочі товариства, які існували в Галичині з другої половини XIX ст. до 1940 року. 19. Одна з найдавніших назв України, яка пов'язується з переходом наших далеких предків від скотарства до землеробства. 20. Український письменник і літературознавець у США, перший лауреат премії імені Володимира Винниченка. 22. Наливне судно для перевезення рідких вантажів. 24. Красива південна водяна квітка. 25. Розумна підстава, доказ, рація. 26. Знаменита французька кіноактриса. 27. Німецький мандрівник, автор опису України часів гетьмана Петра Дорошенка. 29. Літера кириличної абетки. 30. Оголошення про наступну виставу чи концерт. 32. Львівська вечірня газета. 33. Дієслівна форма, що виражає минулу дію без зазначення її тривалості чи завершеності. Скульптурна прикраса над кутом фронтону.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Поема Тараса Шевченка. 2. Видатний український військовий діяч епохи визвольних змагань, офіцер УСС. 3. Богиня долі у скандинавській міфології. 4. Представниця вищої раси в ідеології фашистської Німеччини. 5. Стан людини, викликаний хвилюванням, переживанням або страхом. 6. Французький військовий інженер, автор «Опису України». 7. Сучасний український політичний діяч. 8. Героїня драматичної поеми Лесі Українки «Бояриня». 10. Збірка поезій Дмитра Павличка. 12. Видатний гетьман України. 13. Прихована протидія здійсненню якихось заходів. 14. Прізвище відомого українського поета, прозаїка, перекладача і публіциста, політичного і церковного діяча митрополита Іларіона. 16. Духовне першоначало, світовий розум. 17. Деталь годинникового механізму. 20. Південноамериканський гриф. 21. Символ монархічної влади. 22. Європейська столиця. 23. Диригент церковного хору. 28. Давньоруський галицький співець, про якого згадує Волинський літопис. 29. Ізотоп водню. 30. Стародавня столиця Ассірії. 31. Роман Олеся Гончара.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, НАДРУКОВАНИЙ 15 ТРАВНЯ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Богун. 3. Полюк. 5. Сирин. 7. Олеум. 9. Смерч. 11. Руссо. 12. «Наука». 13. Татри. 14. «Колос». 16. Парні. 18. Ампір. 20. Старт. 21. Скопа. 22. «Бурда». 24. «Рієка». 26. Віола. 27. Оріон. 28. «Слава». 29. Прайд. 31. Шалет. 33. Ітака. 35. Конус. 36. «Норма». 37. Аркан. 38. Роман. 39. Орлик.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Базар. 2. Нієло. 3. Перун. 4. Карма. 5. Спурт. 6. Невми. 7. Осмос. 8. Марат. 9. Скунс. 10. Чалма. 14. Косів. 15. «Стяуа». 16. Прадо. 17. Іктін. 18. Апекс. 19. Руска. 22. Блейк. 23. Аркас. 24. Роден. 25. Альта. 29. «Пієта». 30. Домен. 31. Шумер. 32. Томан. 33. Імаго. 34. Антин.

Історія з географією

ВСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ ДО К-РИМУ

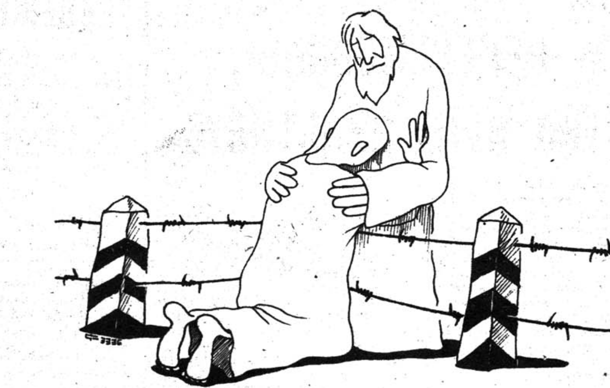

Все зрозуміло. Ясно все тепер. Крим не український, не російський, не татарський і взагалі сам не свій. Хочете вірте, хочете — ні, а він — італійський, і вже не Крим, а Рим (подумаєш, одна якась зайва буква).

Таку сенсацію вчудило товариство «Дивіженіє за італізацію Криму». Сюди входить група італійців радянського походження, а також болільники — «тифозі» футбольної команди «Самдурія» з третьої ліги.

Тут претензія історично глибока і перспективно минула. Джерело — це підручник Коровкіна «Історія Стародавнього світу» для шостого класу, який достеменно стверджує, що в дохристиянські часи Крим був окраїною Римської імперії і лише пізніше Рим подарував візантійцям-грекам ці землі, котрі вони колись мали. На основі вищезгаданого, гладіатори з товариства вимагають проведення референдуму з оригінальним запитанням: «Ти за самостійність Криму в складі Італії?» Правда, кримські греки протестують і доводять, що саме стародавні жителі Еллади першими заснували міста-колонії в північному Причорномор'ї. Дивом вцілілі нащадки скіфів заявляють, що саме їхні предки були першими аборигенами Криму. І він має належати Великій Скіфії. А якась Дарія з Севастополя оголосила, що вона і її родина також мають право на пай в Криму, бо її далекий родич цар Персії Дарій свого часу перебував на екскурсії в Криму на чолі багатотисячного війська туристів.

І все-таки, найбільше аргументів у гладіаторів, для яких Крим є всього-на-всього великий Колізей. Адже корінь слова Крим і Рим однаковий. І Крим, на їхню думку, розшифровується як комуністичний Рим (К-Рим). Далі, Італія і Крим два чоботи пара, бо є півостровами. Тим більше дискутується ідея відірвати (ще раз перекопавши Перекоп) Крим від України і зробити його островом на зразок Сицилії. Тим більше, що кримська мафія дасть фору сицилійській. І будь-якого комісара Катаню можуть вбити.

На сімферопольському базарі ходять чутки, що всю цю К-Римську справу фінансує якась підпільна організація італійських комуністів, яка свого часу отримала кругленьку суму зі Старої площі у Москві. Недарма, видно, говорили в давнину, що Москва — третій Рим, а четвертому не бувати. Невже помилились, і Сімферополь буде четвертим?

О, мама мія, як кажуть італійці.

О, мама твоя, як кажуть у нас.

Василь БАБІЙ.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Конкурс «І не таке буває»

КАЛЮЖА ДЛЯ ГЕНСЕКА

Микита Сергійович Хрущов якось вирішив відвідати кубанських колгоспників. За задумом він мав прибути на станцію Кореновск.

Місцеві керівники геть з ніг збилися, готуючись до зустрічі такого високого гостя. То тут, то там у різних куточках району відбувалися схожі сценки — до гурту робітників підходить хтось із керівництва господарством і каже:

— Треба негайно їхати на залізничний вокзал!

— Що ми там забули?

— Хрущов приїздить. Вітатимете.

— Але ж день робочий — як з оплатою?

— Соотвественно...

І от останні приготування завершено. Біля станції зібрався чималенький гурт молодих станичників, усе довкола підметено-вилизано, в руках у присутніх майорять червоні прапорці. До прибуття генсека лишалося кілька лічених... годин.

І це ж треба такому статися! Ушкварив дощ. Та ще який!

І ось до станції почав наближатися потяг з двома пасажирськими вагонами — для генсека і охорони, обрамленими з обох боків буферною зоною: з кількох товарних вагонів.

«Наш паровоз, вперед лети, в коммуне остановка!» — заспівав гурт на станції. У цей момент потяг зупинився... якраз над величезною калюжею, що утворилася внаслідок дощу. Глибока, широка і брудна калюжа — ні пройти, ні перестрибнути.

Куди й поділася урочистість. Спостерігаючи, як Микита Сергійович кумедно переступає парусиновими черевичками по цеглинах, стежку з яких умить проклав через калюжу якийсь добродій у цивільному, гурт молодих робітників вибухнув гучним реготом...

Надіслав Володимир СЕМЕНО.

Лист київської діаспори до Канади

Наші монологи

Поважні братове!

Звертається до Вас київський абориген, представник української нацменшості, мови якої майже не почуєте ані на вулицях, ані в тролейбусах, ані в державних столичних установах, ані в більшості шкіл, вузів чи технікумів. Підійдіть до будь-якого інституту, загляньте до кабінетів так званих українських міністерств, походіть по комбінатах преси, послухайте балачки у закладах культури — і ви переконаєтесь, що українська діаспора в Києві не набагато краще почувається аніж українська нацменшість у Криму чи в далекосхідному Зеленому Клині.

Гляньте на афіші палацу з претензійною назвою «Україна». Що там іде? Ви побачите різних «поп» і «шоу», концерти заїжджих гастролерів і шкуродерів. Та рідко почуєте естрадних співаків, котрі сповідують український фольклор, не побачите відомих усьому світові, тільки не киянам, українських бардів-сатириків, співаків-публіцистів — того самого Андрія Панчишина зі Львова чи й цілого колективу «Не журись!»

Не знайдете небавом у Києві і преси нацменшості — для неї нема хліба культури — паперу, так, як у тридцятих для неї не було хліба насущного. Не зустрінете тут на книжкових викладках десь на вулицях, у найлюдніших місцях і книжок нацменшості — десятки українських видавництв уже практично не працюють, вони гинуть у ринкових конвульсіях. А в кінотеатрах марно шукати зал для аборигенів. І коли ви знаєте українську, англійську, французьку чи навіть китайську, але не знаєте мови київської нацбільшості, тобто «русскоязычного населения», — будете сидіти тумою в київському кінотеатрі, бо практично всі фільми йдуть лише однією іноземною мовою.

Не густо тут і українських бізнесменів, біржовиків, фінансистів, підприємців — в цьому можете переконатися навіть з теле- чи радіопередач. Майже всі вони послуговуються мовою нацбільшості, і тільки дехто з них з недавніх пір став вживати, чи споживати, слово аборигенів, підкоряючись екзотичним примхам сучасної моди. Та, як відомо, мода швидко минає. І ще краще, братове й панове, знаєте, в кого гроші — в того й влада.

Тож, дорогі братове! Просимо вас провести у Канаді установчий з'їзд чи конгрес українських нацменшостей — із Києва й Криму, Запоріжжя та Миколаєва, Черкас і Дніпропетровська, Луганська та Харкова, бо там поки що є чималі українські громади. Але без вашої уваги, без вашого пильного піклування вони скоро можуть загинути.

Скажете, що їм створено нині резервацію і навіть вдалося обрати свого провідника. Щоб випустити пару та забити баки, їм дозволено навіть махати своїм прапором та співати свій гімн. А по телевізору — весь час показувати широкі, як Чорне море, шаровари. І малювати скрізь козацькі вуса та «оселедець».

Але ви не дивіться на ту телевізійну шароварщину. На те, що тут, на місцевих теренах деякі нинішні вожді, а вчорашні плантатори мовлять місцевою говіркою. Та одягають на телімпрези вишиванки. Колись, у тридцятих роках, як ви знаєте, теж деякі вожді серед білого дня тут ходили у вишиванках. А ночами — ходили по підвалах, душили тих, хто носив вишиванки у серці.

Отож, рідні братове, дорогенькі панове! Змилуйтесь — зберіть десь у Торонто чи в Оттаві, в Квебеку чи Онтаріо конгрес нацменшості із так званої великої України. Бо як не допоможете нам створити тут, у районах з компактним проживанням українців, наших рідних шкіл, садочків, клубів, бібліотек, будинків просвіти, не підтримаєте, бодай морально, наших газет, журналів, видавництв, філармоній, концертних залів, театрів, то вся українізація, про яку вам так багато і рясно торохтять із наших земель і в яку ви так наївно повірили, — все оте наше відродження накриється, як і в тридцятих роках, естрадними шароварами.

З надією член української діаспори в Києві.

Євген КОЛОДІЙЧУК.

Мал. Валентина ДЕМ'ЯНОВА.

ГОВОРЯТЬ ДІТИ

Андрійко, три роки.

Дивиться, як гуси купаються.

— Тату, а чому гуси не тонуть? Вони, як м'ячик, повітрям накачані?

* * *

Максимко, два роки.

— Тату, а коли ти був таким низеньким, як наш дідусь, то також мав велику бороду?..

* * *

Славко, два роки.

— Вітер сьогодні знову розізлився: он, як виє!..

Записав Тарас ЛЕХМАН.

Міні-проза

БІЛА ВОРОНА

Мер Великої Муфляївки Юрій Петрович Кувалдін прийшов на роботу без штанів. Піджак, сорочка, туфлі, шкарпетки, краватка, навіть запонки — все на місці.

А штани ніби корова язиком злизала.

— А були ж штани! Сині, у коричневу цяточку... Де ж це вони з мене спали: у ліфті чи «Волзі»? — мучився Кувалдін, соваючись у кріслі. — А що люди подумають? Мер... І без штанів!

Тут у кабінет зайшов начальник ГоловПЕУ Геннадій Іванович Фількін і також... без штанів.

Він поцікавився станом здоров'я свого дорогоцінного шефа, поойкав над його надзвичайними розумовими здібностями, сказав ще якийсь комплімент і, ніби між іншим, зазначив, що без штанів ходити все ж зручніше, а головне — скільки тканини заощаджується! Загалом його скромна думка — час Кувалдіну ставити пам'ятник!

— ...Пам'ятник, пам'ятник... — мурмотів мер, крокуючи по кабінету. І раптом він завмер — за вікном, на вулиці, всі перехожі розгулювали без штанів... Хоча ні — он якийсь чоловік у штанях. Ось його оточили безштаньки, тикають у нього пальцями, регочуть...

— Так йому й треба! Буде знати, як бути білою вороною. Усі муфліївці без штанів ходять, а тут, бачите, знайшовся один. Герой!

Кувалдін задоволено потер долонями, заспокоївся і вирішив, що вже час братися за виконання своїх обов'язків.

— Оленко, мені чайку, будь ласка, як завжди, міцніше...

Олександр ПЕРЛЮК.

Мал. Леоніда КАРЯКИ.

Футбол

ПЕРШИЙ ФІНАЛ!

Завтра у Києві на Республіканському стадіоні о 19.00 розпочнеться перший в історії українського футболу фінал розіграшу національного Кубка. Як відомо, боротьбу за почесний приз, який спеціально виготовлено в Німеччині, поведуть «Чорноморець» (Одеса) і «Металіст» (Харків).

ВІЗИТНІ КАРТКИ ПРЕТЕНДЕНТІВ

«Металіст» (Харків).

Команда заснована 1930 року під назвою «Сільмаш». Мала назви «Локомотив», «Авангард». «Металістом» стала 1967 року. Харків'яни мають кубкову вдачу. 1988 року вони виграли Кубок СРСР, перемігши московське «Торпедо» — 2:0. Голи забили: Аджоєв (з пенальті), Баранов. А в фіналі 1983 року харків'яни поступилися донецькому «Шахтареві» — 0:1.

«Чорноморець» (Одеса).

Команда народилася у двадцяті роки і називалася тоді «Динамо». Кілька разів вона змінювала ім'я: «Харчовик», «Спартак», «Металург». Під нинішнім виступає з 1958 року. Найбільший кубковий успіх одеситів — вихід до півфіналу Кубка СРСР 1966 року.

Утім, сьогодні ми починаємо писати нову історію незалежного футболу України. Хто ж заволодіє вперше Кубком?

ПРОГНОЗИ ФАХІВЦІВ

Леонід БУРЯК, заслужений майстер спорту:

— Доля обох клубів мені не байдужа. Одеса — моє рідне місто. Там починав свій шлях у футболі, а в Харкові, так сталося, завершував футбольну кар'єру. Зрозуміло, що симпатизую і «Чорноморцеві», і «Металісту». І нехай переможе сильніший. Отож, за будь-якого підсумку щиро радітиму за лауреата. Хоча за всіма показниками нинішній «Чорноморець» й має перевагу, все ж у кубкових турнірів свої закони. Очікую гостру й безкомпромісну боротьбу.

Володимир БЕЗСОНОВ, заслужений майстер спорту, тренер ФК «Динамо» (Київ):

— Як корінний харків'янин і вихованець школи «Металіста», бажаю успіху землякам. Хоча вибороти приз їм буде дуже важко. «Чорноморець» сьогодні добре вкомплектований в усіх ланках. Вісім його гравців покликали під прапор національної команди України на її перший матч з угорцями. Втім, не завжди фаворит піднімався на п'єдестал пошани. Бажаю харків'янам, щоб і цього разу сталося саме так.

Мирослав СТУПАР, арбітр міжнародної категорії, виконавчий директор ФК «Прикарпаття» (Івано-Франківськ):

— Як бачимо, чимало прогнозистів сьогодні віддають перевагу одеситам. І це цілком справедливо. Я й сам гадаю, що «Чорноморець» має виграти, скажімо, 2:1. Але є чимало нюансів. Після недавньої успішної поїздки до Франції «Металіст» посилив гру в національному чемпіонаті. А ще — у півфіналі він вибив з боротьби випробуваного кубкового бійця — донецький «Шахтар». А це вже про щось говорить. І на моєму суддівському віку були випадки, коли явний фаворит складав зброю перед завзятішим суперником.

От і приклад фінального матчу Кубка СРСР між московським «Спартаком» і ростовським СКА, який обслуговував, яскраве свідчення тому. Москвич Мірзоян не реалізував пенальті, а ростовець Андрєєв забив гол з гри, який і вирішив долю призу.

НА ДУМКУ ЖУРНАЛІСТІВ

Спортивні оглядачі вирішили назвати лише рахунки фінального матчу без усяких коментарів:

Дмитро Александренко (головний редактор «Спортивної газети») — 2:1 на користь «Чорноморця». Такий же результат зафіксують арбітри на думку **Валерія Вихованця («Независимость»), Юрія Кармана («Спортивна газета»)**. **Микола Моторний («Молодь України»)** також віддає перевагу одеситам — 1:0. А **Валентин Щербачов, коментатор Українського телебачення**, вважає, що успіх прийде до «Металіста» — 2:1.

ПРО ЛЮДЕЙ У ЧОРНОМУ

розповідає **голова суддівського комітету Федерації футболу України Костянтин ВИХРОВ:**

— З багатьох претендентів обрали, як належить, трьох. Донеччанина Євгена Канану (1953 року народження). Колись грав у «Шахтарі». Сімферопольця Володимира Туховського (1949). Виступав у «Таврії». Ярослава Грисьо (1950) зі Львова, який теж був футболістом і грав у «Карпатах». Усі вони добре зарекомендували себе в матчах національних турнірів. Хто ж із них буде арбітром у полі? Це вирішить жеребкування перед самою зустріччю.

— Костянтине Львовичу, а який ваш прогноз?

— Харківська команда молода, безкомпромісна. Але «Чорноморець» має вправніший і стабільніший склад. Якщо його наставник Віктор Прокопенко зможе добре настроїти підопічних, то проблем у них, гадаю, не буде.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Виставки

БУДЕМО ПОКИ ЩО ЗАЗДРИТИ

Виставками киян сьогодні не здивуєш, бо зарубіжні фірми, відчувши, що український ринок порожній, кинулися заповнювати його найрізноманітнішим товаром. Але виставка, що працює у Торгово-промисловій палаті на Львівській площі, від інших відрізняється тим, що організатори запросили взяти участь у ній не тільки французьку фірму «Джамбо-спорт», а й українські фабрики, які виробляють спортивний, зокрема туристський, інвентар, одяг, взуття.

Французи привезли до Києва фірмові товари, про які можна тільки мріяти. Це — тенісні ракетки і м'ячі, зручні та красиві кросівки, футболки, труси, спортивні костюми. Президент фірми Самсон Філіпп, який поспішав до Києва на машині з пробитим колесом, сказав, що його мета — скласти уявлення про український ринок. А на запитання, чи не боїться він ризикувати, викидаючи свій товар у країну з хворою економікою, відповів, що «Джамбоспорт» в Україні не з одноразовою місією, а хоче торгувати на довгостроковій основі. Крім того, він переконаний, що наше економічне становище вже далі погіршуватися не може, а тому слід очікувати піднесення.

Та саме цього не відчувають наші підприємці, бо на запрошення українського зовнішньоекономічного об'єднання «Інфоспорт», яке й організувало цю виставку, відгукнулися керівники лише кількох київських підприємств. Так, багато фабрик України скоротили випуск спортивного інвентаря, одягу, взуття. Проте попит на них не знижується, бо навіть у важкі часи в людей не зникає потреба займатися спортом і фізкультурою.

Володимир Лашкул, генеральний директор «Інфоспорту», зазначив на прес-конференції, що його фірма хоче не тільки вивчити попит на спортивні товари, а й зав'язати контакти із зарубіжними фірмами, дізнатися, що можуть запропонувати вітчизняні виробники. На жаль, останні запропонували — мізер. Та мені сподобався оптимізм Володимира Лашкула, який сам займається спортом, а тому вірить, що настануть часи, коли ми зможемо вільно і не за «їхню» валюту купити все для спорту в магазині. Фірма «Інфоспорт» готова сприяти створенню спільних підприємств, а її директор переконаний, що київські фабрики імені Р. Люксембург, «Киянка» зможуть за допомогою французької фірми налагодити випуск не менш красивого і зручного спортивного одягу.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Реклама

Брокерська фірма Товариства з обмеженою відповідальністю "КОМЕРЦІЙНІ СИСТЕМИ"

ПАНОВЕ!

Ми за карбованці у найкоротший термін придбаємо для Вас:
- ліс і пиломатеріали;
- офісні або побутові меблі;
- сталь, алюміній, чавун та інші вироби з металів;
- автомашини вітчизняні та імпортні будь-яких марок: нові або ті, що були в експлуатації;
- сантехнічні вироби;
- полістирол, поліетиленову плівку та іншу хімічну продукцію;
- верстати, обладнання;
- нерухомість,

а також тисячі найменувань інших потрібних Вам предметів, які виставлено на торгах найбільшої з українських бірж — Українській Універсальній Товарній Біржі, а також Українській біржі нерухомості, Українській столичній біржі.

У НАС НЕМАЄ ПРОБЛЕМ, ПАНОВЕ! ЇХ НЕ БУДЕ І У ВАС!

Для Вас ми працюємо без вихідних!
FAX: 224-43-20

Телефони у Києві
224-42-17
224-75-68
224-14-98

Голос України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ перший заступник головного редактора
Олександр БІЛИК заступник головного редактора
Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ член-кореспондент АН України
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ оглядач, завідуючий відділом культури
Леонід САМОЙЛЕНКО заступник головного редактора
Борис СИДОРЕНКО заступник головного редактора
Анатолій СОЛОНСЬКИЙ редактор відділу кореспондентської мережі
Віталій СУДДЯ відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047 Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:
Для довідок — 441-89-61, 441-89-46
телефакс — 224-72-54
Відділ реклами — 441-89-44

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається. Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Загальний тираж 398.634.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311100.

1 2 3 4 5 6 7 8 9